

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o socialnem varstvu obsega:

- Zakon o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 54/92 z dne 13. 11. 1992),
- Popravek Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 56/92 z dne 27. 11. 1992),
- Odločbo o razveljavitvi prvega odstavka 76. člena zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 42/94 z dne 13. 7. 1994),
- Zakon o nadomestitvi indeksa drobnoprodajnih cen z indeksom cen življenjskih potrebščin – ZNIDC (Uradni list RS, št. 1/99 z dne 9. 1. 1999),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o socialnem varstvu – ZSV-A (Uradni list RS, št. 41/99 z dne 1. 6. 1999),
- Zakon o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno – ZPDZC (Uradni list RS, št. 36/00 z dne 26. 4. 2000),
- Zakon o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami – ZUOPP (Uradni list RS, št. 54/00 z dne 16. 6. 2000),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o socialnem varstvu – ZSV-B (Uradni list RS, št. 26/01 z dne 12. 4. 2001),
- Zakon o izvajanju rejniške dejavnosti – ZIRD (Uradni list RS, št. 110/02 z dne 18. 12. 2002),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o socialnem varstvu – ZSV-C (Uradni list RS, št. 2/04 z dne 15. 1. 2004),
- Popravek Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o socialnem varstvu – ZSV-C (Uradni list RS, št. 7/04 z dne 27. 1. 2004),
- Zakon o socialnem varstvu – uradno prečiščeno besedilo – ZSV-UPB1 (Uradni list RS, št. 36/04 z dne 13. 4. 2004),
- Odločba o razveljavitvi 27. člena Zakona o socialnem varstvu, kolikor se na njegovi podlagi v lastni dohodek družine všteva preživnina otrok, in sklep o zavrnitvi pobud za začetek postopka za oceno ustavnosti 25. in 26. člena Zakona o socialnem varstvu ter Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih ter sklep o zavrženju pobud za začetek postopka za oceno ustavnosti 28. člena Zakona o socialni varnosti in Zakona o višini otroškega dodatka (Uradni list RS, št. 21/06 z dne 27. 2. 2006),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu – ZSV-D (Uradni list RS, št. 105/06 z dne 12. 10. 2006),
- Zakon o usklajevanju transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji – ZUTPG (Uradni list RS, št. 114/06 z dne 9. 11. 2006),
- Zakon o socialnem varstvu – uradno prečiščeno besedilo – ZSV-UPB2 (Uradni list RS, št. 3/07 z dne 12. 1. 2007),
- Zakon o socialno varstvenih prejemkih – ZSVarPre (Uradni list RS, št. 61/10 z dne 26. 7. 2010),
- Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev – ZUPJS (Uradni list RS, št. 62/10 z dne 30. 7. 2010),
- Zakon o dopolnitvi Zakona o socialnem varstvu – ZSV-E (Uradni list RS, št. 57/12 z dne 27. 7. 2012),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu – ZSV-F (Uradni list RS, št. 39/16 z dne 3. 6. 2016),
- Zakon o prijavi prebivališča – ZPPreb-1 (Uradni list RS, št. 52/16 z dne 29. 7. 2016),
- Družinski zakonik – DZ (Uradni list RS, št. 15/17 z dne 31. 3. 2017),
- Zakon o dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu – ZSV-G (Uradni list RS, št. 29/17 z dne 9. 6. 2017),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu – ZSV-H (Uradni list RS, št. 54/17 z dne 29. 9. 2017),

- Zakon o nevladnih organizacijah – ZNOrg (Uradni list RS, št. 21/18 z dne 30. 3. 2018),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o osebni asistenci – ZOA-A (Uradni list RS, št. 31/18 z dne 4. 5. 2018),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu – ZSV-I (Uradni list RS, št. 28/19 z dne 3. 5. 2019),
- Zakon o finančni razbremenitvi občin – ZFRO (Uradni list RS, št. 189/20 z dne 15. 12. 2020),
- Zakon o dolgotrajni oskrbi – ZDOsk (Uradni list RS, št. 196/21 z dne 17. 12. 2021).

ZAKON o socialnem varstvu (ZSV)

(neuradno prečiščeno besedilo št. 26)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Socialno varstvena dejavnost obsega preprečevanje in reševanje socialne problematike posameznikov, družin in skupin prebivalstva.

1.a člen

S tem zakonom se prenaša v slovenski pravni red Direktiva 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ (UL L št. 315 z dne 14. 11. 2012, str. 57) zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 287 z dne 31. 10. 2015, str. 87) v delu, ki se nanaša na zagotavljanje podpore žrtvam kaznivih dejanj.

2. člen

Država zagotavlja in razvija delovanje socialno varstvenih zavodov, ustvarja pogoje za zasebno delo v socialno varstveni dejavnosti ter podpira in spodbuja razvoj samopomoči, dobrodelnosti, oblik neodvisnega življenja invalidov ter drugih oblik prostovoljnega dela na področju socialnega varstva.

Socialno varstveni program, ki ga sprejme Državni zbor:

- določi strategijo razvoja socialnega varstva;
- opredeli prednostna razvojna področja socialnega varstva;
- opredeli specifične potrebe in možnosti posameznih območij;
- določi mrežo javne službe, ki jo zagotavlja država.

3. člen

Pravice iz socialnega varstva po tem zakonu obsegajo storitve in ukrepe, namenjene preprečevanju in odpravljanju socialnih stisk in težav posameznikov, družin in skupin prebivalstva.

4. člen

Pravice do storitev se uveljavljajo po načelih enake dostopnosti in proste izbire oblik za vse upravičence pod pogoji, ki jih določa zakon.

5. člen

Upravičenci po tem zakonu so državljani Republike Slovenije, ki imajo stalno prebivališče v Sloveniji ter tujci, ki imajo dovoljenje za stalno prebivanje v Sloveniji.

Državljan Republike Slovenije, ki nimajo stalnega prebivališča v Sloveniji, ter tujci, ki nimajo dovoljenja za stalno prebivanje v Sloveniji, uveljavljajo pravice do posameznih storitev v primerih in pod pogoji, ki jih določa ta zakon.

6. člen

Dejavnosti, potrebne za delovanje in razvoj sistema socialnega varstva, obsegajo zlasti vzpostavitev, vzdrževanje in razvijanje zbirk podatkov s področja socialnega varstva in informacijski sistem, raziskovalne dejavnosti, eksperimentalne in razvojne programe, izobraževanje in usposabljanje kadrov po programih, ki ustrezajo potrebam dejavnosti in mednarodnim standardom, načrtovanje in spremljanje socialne in socialno varstvene politike ter razvoj stroke.

7. člen

Informacijske, analitične, strokovno-dokumentacijske in programske dejavnosti za področje socialnega varstva ter izvajanje temeljnega, aplikativnega in razvojno raziskovalnega dela na tem področju opravlja inštitut, ki ga ustanovi država kot javni zavod.

8. člen

Za spremljanje politike ter dajanje pobud in mnenj k razvojnim usmeritvam na področju socialnega varstva se pri ministrstvu, pristojnem za socialno varstvo, ustanovi strokovni svet.

Strokovni svet opravlja zlasti naslednje naloge:

- sodeluje pri pripravi socialno varstvenega programa;
- spremlja potrebe na področju socialnega varstva v Republiki Sloveniji in predlaga programe ukrepov;
- sodeluje pri pripravi normativov in standardov storitev;
- predlaga in spremlja programe znanstveno raziskovalnih nalog na področju socialnega varstva;
- daje mnenje k socialnovarstvenim storitvam in programom, kadar zanj zaprosi minister, pristojen za socialno varstvo.

Člane strokovnega sveta imenuje minister, pristojen za socialno varstvo, iz vrst priznanih strokovnjakov s področja socialne politike na predlog socialne zbornice.

9. člen

Država skrbi za preprečevanje socialno varstvene ogroženosti, zlasti tako, da s sistemskimi ukrepi na področju davčne politike, zaposlovanja in dela, štipendijske politike, stanovanjske politike, družinske politike, zdravstva, vzgoje in izobraževanja in na drugih področjih vpliva na socialni položaj prebivalcev kakor tudi na razvoj demografsko ogroženih območij.

Ukrepe iz prejšnjega odstavka določijo področni zakoni.

II. SOCIALNO VARSTVENE STORITVE

10. člen

Socialno varstvene storitve (v nadaljnjem besedilu: storitve), namenjene preprečevanju socialnih stisk in težav (socialna preventiva), obsegajo aktivnosti in pomoč za samopomoč posamezniku, družini in skupinam prebivalstva.

11. člen

Storitve, namenjene odpravljanju socialnih stisk in težav so:

1. prva socialna pomoč,
2. osebna pomoč,
3. podpora žrtvam kaznivih dejanj,
4. pomoč družini,
5. institucionalno varstvo,
6. vodenje in varstvo ter zaposlitev pod posebnimi pogoji,
7. pomoč delavcem v podjetjih, zavodih ter pri drugih delodajalcih.

Storitve iz 1., 2., 3., 4., 5. in 6. točke prejšnjega odstavka se izvajajo po normativih in standardih, ki jih predpiše minister, pristojen za socialno varstvo.

12. člen

Prva socialna pomoč po tem zakonu obsega pomoč pri prepoznavanju in opredelitvi socialne stiske in težave, oceno možnih rešitev ter, seznanitev upravičenca o vseh možnih oblikah socialno varstvenih storitev in dajatev, ki jih lahko uveljavi ter o obveznostih, ki so povezane z oblikami storitev in dajatev, kakor tudi seznanitev upravičenca o mreži in programih izvajalcev, ki nudijo socialno varstvene storitve in dajatve.

13. člen

Osebna pomoč po tem zakonu obsega svetovanje, urejanje in vodenje z namenom, da bi posamezniku omogočili razvijanje, dopolnjevanje, ohranjanje ter izboljšanje socialnih zmožnosti.

14. člen

Upravičenec do storitev iz 12. in 13. člena tega zakona je vsakdo, ki se znajde v socialni stiski in težavi.

14.a člen

Podpora žrtvam kaznivih dejanj po tem zakonu obsega strokovno podporo in strokovno svetovanje osebi, ki ji je bila s kaznivim dejanjem neposredno povzročena kakršnakoli škoda.

Strokovna podpora zajema prepoznavanje stiske upravičenca, seznanjanje in usmerjanje. Strokovna podpora in strokovno svetovanje se izvajata z namenom, da bi žrtvi kaznivega dejanja omogočili ustrezno psihološko, socialno in finančno izboljšanje položaja, nastalega zaradi storjenega kaznivega dejanja.

Ne glede na 5. člen tega zakona, je upravičenec do storitve podpore žrtvam kaznivih dejanj lahko vsakdo, ki je žrtev kaznivega dejanja, storjenega v Republiki Sloveniji, ne glede na to, ali je kaznivo dejanje prijavil. Kadar je kaznivo dejanje storjeno izven ozemlja Republike Slovenije, je upravičenec oseba, ki ima v Republiki Sloveniji stalno ali začasno prebivališče.

Kadar je neposredna posledica kaznivega dejanja smrt osebe, se za upravičence do podpore iz prejšnjega odstavka štejejo tudi njen zakonec oziroma oseba, s katero je živela v zunajzakonski skupnosti, njeni krvni sorodniki v ravni vrsti, njen posvojenec ali posvojitelj, njeni bratje in sestre ter osebe, ki jih je preživljala oziroma jih je bila dolžna preživljati.

15. člen

Pomoč družini po tem zakonu obsega pomoč za dom, pomoč na domu in socialni servis.

Pomoč družini za dom obsega strokovno svetovanje in pomoč pri urejanju odnosov med družinskimi člani ter pri skrbi za otroke in usposabljanje družine za opravljanje njene vloge v vsakdanjem življenju.

Pomoč družini na domu obsega socialno oskrbo upravičenca v primeru invalidnosti, starosti ter v drugih primerih, ko socialna oskrba na domu lahko nadomesti institucionalno varstvo.

Socialni servis obsega pomoč pri hišnih in drugih opravilih v primeru otrokovega rojstva, bolezni, invalidnosti, starosti, v primeru nesreč ter v drugih primerih, ko je ta pomoč potrebna za vključitev osebe v vsakdanje življenje.

16. člen

Institucionalno varstvo po tem zakonu obsega vse oblike pomoči v zavodu, v drugi družini ali drugi organizirani obliki, s katerimi se upravičencem nadomeščajo ali dopolnjujejo funkcije doma in lastne družine, zlasti pa bivanje, organizirana prehrana in varstvo ter zdravstveno varstvo.

Institucionalno varstvo otrok in mladoletnikov, prikrajšanih za normalno družinsko življenje po tem zakonu obsega poleg storitev iz prejšnjega odstavka že vzgojo in pripravo za življenje.

Institucionalno varstvo otrok in mladoletnikov z zmerno, težjo ali težko motnjo v duševnem razvoju obsega poleg storitev iz prvega odstavka tega člena še usposabljanje po posebnem zakonu, oskrbo in vodenje.

Upravičenec do institucionalnega varstva lahko v primerih in pod pogoji, določenimi s tem zakonom, namesto pravice do celodnevne institucionalnega varstva izbere družinskega pomočnika.

17. člen

Vodenje in varstvo po tem zakonu obsegata organizirano celovito skrb za odraslo telesno in duševno prizadeto osebo, razvijanje individualnosti in harmoničnega vključevanja v skupnost in okolje.

Zaposlitev pod posebnimi pogoji po tem zakonu obsega take oblike dela, ki omogočajo prizadetim ohranjanje pridobljenih znanj ter razvoj novih sposobnosti.

18. člen

Pomoč delavcem v podjetjih, zavodih ter pri drugih delodajalcih po tem zakonu obsega svetovanje in pomoč pri reševanju težav, ki jih imajo delavci v zvezi z delom v delovni sredini in ob prenehanju delovnega razmerja ter pomoč pri uveljavljanju pravic iz zdravstvenega, pokojninskega in invalidskega zavarovanja ter otroškega in družinskega varstva.

II.A IZBIRA DRUŽINSKEGA POMOČNIKA **(se preneha uporabljati)**

18.a člen **(se preneha uporabljati)**

Pravico do izbire družinskega pomočnika ima polnoletna oseba s težko motnjo v duševnem razvoju ali polnoletna težko gibalno ovirana oseba, ki potrebuje pomoč pri opravljanju vseh osnovnih življenjskih potreb (v nadaljnjem besedilu: invalidna oseba).

- Šteje se, da gre za invalidno osebo iz prejšnjega odstavka, če:
- je zanj pred uveljavljanjem pravice do izbire družinskega pomočnika skrbel eden od staršev, ki je po predpisih o starševskem varstvu prejemal delno plačilo za izgubljeni dohodek,
 - ali je oseba invalid po zakonu o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb, ki potrebuje pomoč za opravljanje vseh osnovnih življenjskih potreb,
 - ali če v skladu s tem zakonom pristojna komisija ugotovi, da gre za osebo s težko motnjo v duševnem razvoju ali težko gibalno ovirano osebo, ki potrebuje pomoč pri opravljanju vseh osnovnih življenjskih potreb, ki jo lahko nudi družinski pomočnik.

Invalidna oseba v primeru izbire družinskega pomočnika obdrži pravico do dodatka za tujo nego in pomoč oziroma dodatka za pomoč in postrežbo (v nadaljnjem besedilu: dodatek za pomoč in postrežbo), ki ga prejema po drugih predpisih, pri čemer vlogi iz 18.č člena tega zakona priloži pisno izjavo, s katero dovoli, da izplačevalec dodatek, do katerega je upravičena in največ v višini zneska, določenega na podlagi prvega odstavka 18.i člena tega zakona, v času, ko ji pomoč nudi družinski pomočnik, izplačuje Republiki Sloveniji.

Invalidna oseba in njeni zavezanci za preživljanje (v nadaljnjem besedilu: zavezanci) so dolžni Republiki Sloveniji redno za tekoči mesec povrniti sredstva oziroma del sredstev, ki jih Republika Slovenija namenja za pravice družinskega pomočnika. Invalidna

oseba to zagotovi tako, da s pisno izjavo dovoli izplačevalcu dodatka za pomoč in postrežbo, da le-tega, vendar največ v višini zneska, določenega na podlagi prvega odstavka 18.i člena tega zakona, izplačuje Republiki Sloveniji.

Pravice družinskega pomočnika se dodatno financirajo s sredstvi invalidne osebe do višine njene plačilne sposobnosti in s sredstvi v višini prispevka zavezancev. Plačilna sposobnost invalidne osebe in prispevek zavezancev se določita v skladu s predpisom iz tretjega odstavka 100. člena tega zakona na način, ki velja za določitev prispevka upravičenca in prispevka zavezanca k plačilu oziroma doplačilu storitve pomoči družini na domu. Kadar ta sredstva, skupaj s sredstvi iz tretjega odstavka tega člena ne zadostujejo za financiranje pravic družinskega pomočnika, razliko doplača Republika Slovenija.

Pristojni center za socialno delo v odločbi o priznanju pravice do izbire družinskega pomočnika odloči o prispevku invalidne osebe in zavezanca oziroma Republike Slovenije k plačilu sredstev oziroma dela sredstev, ki jih Republika Slovenija namenja za pravice družinskega pomočnika, za obdobje od dneva pridobitve pravice do izbire družinskega pomočnika, v primeru sprememb med izvajanjem te pravice pa s prvim dnem naslednjega meseca po dnevu nastanka sprememb.

Zavezanec, ki je hkrati družinski pomočnik, ni dolžan prispevati k plačilu pravic družinskega pomočnika.

Če je invalidna oseba lastnica nepremičnine, se ji v odločbi o priznanju pravice do izbire družinskega pomočnika prepove odtujiti in obremeniti nepremičnino, katere lastnica je in na kateri nima prijavljenega stalnega prebivališča, v korist Republike Slovenije, na način iz 100.b člena tega zakona.

18.b člen **(se preneha uporabljati)**

Družinski pomočnik je oseba, ki invalidni osebi nudi pomoč, ki jo potrebuje. Družinski pomočnik ni dolžan kriti materialnih stroškov za življenje invalidne osebe.

Družinski pomočnik je lahko le oseba, ki se je z namenom, da bi postala družinski pomočnik, odjavila iz evidence brezposelnih oseb ali je zapustila trg dela. Družinski pomočnik je lahko tudi oseba, ki je v delovnem razmerju s krajšim delovnim časom od polnega delovnega časa pri delodajalcu.

Šteje se, da je oseba zapustila trg dela, če je z namenom, da bi postala družinski pomočnik, opustila zaposlitev s tem, da je odpovedala pogodbo o zaposlitvi s polnim delovnim časom ali pa je zaradi tega namena sklenila le delovno razmerje s krajšim delovnim časom od polnega delovnega časa pri istem oziroma drugem delodajalcu, ali pa, če je samostojni podjetnik posameznik prenehal ali družba z enim družbenikom (enoosebna družba), ki ne zaposluje drugih oseb, prenehala opravljati dejavnost, kar dokazuje s potrdilom o izbrisu iz poslovnega oziroma sodnega registra.

Odpoved pogodbe o zaposlitvi ali odjava iz evidence brezposelnih oseb z namenom biti družinski pomočnik invalidu ne pomeni krivdnega izključitvenega razloga za pridobitev pravic po predpisih o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti.

18.c člen **(se preneha uporabljati)**

Družinski pomočnik je lahko oseba, ki ima isto stalno prebivališče kot invalidna oseba, oziroma eden od družinskih članov invalidne osebe.

Kot družinski član po prejšnjem odstavku se štejejo osebe, ki se kot družinski člani upoštevajo pri uveljavljanju pravice do denarne socialne pomoči po tem zakonu, in brat in sestra, stara mati, stari oče, stric in teta.

18.č člen **([se preneha uporabljati](#))**

Invalidna oseba uveljavlja pravico do izbire družinskega pomočnika pri centru za socialno delo, ki je v skladu s tem zakonom pristojen za invalidno osebo.

Invalidna oseba mora v vlogi za uveljavljanje pravice do izbire družinskega pomočnika navesti naslednje osebne podatke:

- ime in priimek,
- EMŠO,
- davčno številko,
- podatke o prebivališču (v primeru tujega državljanstva tudi podatke o izdanem dovoljenju za prebivanje v Republiki Sloveniji),
- podatke o imenu in priimku ter prebivališču osebe, ki jo želi za družinskega pomočnika.

V primeru iz prve in druge alinee drugega odstavka 18.a člena tega zakona mora invalidna oseba v vlogi navesti tudi podatke o tem, pri katerem centru za socialno delo je uveljavljal pravico do delnega plačila za izgubljeni dohodek eden od staršev oziroma pri katerem centru za socialno delo je bilo ugotovljeno, da je invalidna oseba, in na podlagi katerih predpisov prejema dodatek za tujo nego in pomoč za opravljanje vseh osnovnih življenjskih potreb.

V primeru iz tretje alinee drugega odstavka 18.a člena tega zakona mora invalidna oseba vlogi priložiti dokumentacijo, iz katere je razvidno, da pri njej obstaja težka motnja v duševnem razvoju oziroma težka gibalna oviranost in da zato potrebuje pomoč pri opravljanju vseh osnovnih življenjskih potreb.

18.d člen **([se preneha uporabljati](#))**

Vlogi mora invalidna oseba priložiti izjavo izbranega družinskega pomočnika, da želi invalidni osebi nuditi pomoč, ki jo potrebuje, in da bo zapustil trg dela oziroma da se bo odjavil iz evidence brezposelnih oseb ter ali želi uveljaviti pravico do delnega plačila za izgubljeni dohodek.

Izjava mora vsebovati naslednje osebne podatke družinskega pomočnika:

- ime in priimek,
- EMŠO,
- davčno številko,
- podatke o prebivališču (v primeru tujega državljanstva tudi podatke o izdanem dovoljenju za prebivanje v Republiki Sloveniji),
- podatke o transakcijskem računu.

Invalidna oseba in družinski pomočnik lahko skleneta dogovor, v katerem podrobneje določita način, vrsto in obseg pomoči, ki jo bo družinski pomočnik nudil invalidni osebi. V primeru sklenjenega dogovora mora biti vlogi priložen tudi ta dogovor.

18.e člen
([se preneha uporabljati](#))

Če je invalidna oseba pred uveljavljanjem pravice do družinskega pomočnika v celodnevnem institucionalnem varstvu, mora pristojni center za socialno delo pred odločitvijo pridobiti tudi mnenje zavoda, v katerem je nameščena, ki ga mora z vso dokumentacijo, s katero razpolaga, posredovati komisiji iz 18.f člena tega zakona.

18.f člen
([se preneha uporabljati](#))

Pristojni center za socialno delo odloči o izbiri določene osebe za družinskega pomočnika na podlagi mnenja invalidskih komisij Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: invalidska komisija).

Center za socialno delo pošlje dokumentacijo invalidski komisiji.

Invalidska komisija v svojem mnenju ugotovi, ali gre za upravičenca iz 18.a člena tega zakona in ali mu izbrani družinski pomočnik potrebno pomoč lahko nudi.

Pri pripravi svojega mnenja invalidska komisija upošteva pogoje iz tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ter vse dejavnike, ki bi lahko vplivali na pomoč invalidni osebi.

18.g člen
([se preneha uporabljati](#))

V primeru, da je invalidna oseba za družinskega pomočnika izbrala tistega od staršev, ki ji je že nudil nego in varstvo in je po predpisih o starševskem varstvu prejemal delno plačilo za izgubljeni dohodek, lahko center za socialno delo o pravici do izbire družinskega pomočnika odloči brez mnenja invalidske komisije iz prejšnjega člena.

18.h člen
([se preneha uporabljati](#))

Pristojni center za socialno delo izda odločbo, s katero ugotovi, da bo invalidni osebi pomoč, ki jo potrebuje pri opravljanju vseh osnovnih življenjskih potreb, nudil izbrani družinski pomočnik, in hkrati odloči o pravici družinskega pomočnika iz prvega odstavka 18.i člena tega zakona.

Center za socialno delo ugotovi izbiri določene osebe za družinskega pomočnika, če:

- gre za upravičenca iz 18.a člena tega zakona,
- če izbrani pomočnik izpolnjuje pogoje po tem zakonu in
- če invalidska komisija iz 18.f člena oziroma iz 18.o člena tega zakona poda pozitivno mnenje, da mu izbrani družinski pomočnik to pomoč lahko nudi, razen v primeru iz 18.g člena tega zakona.

18.i člen
([se preneha uporabljati](#))

Družinski pomočnik ima pravico do delnega plačila za izgubljeni dohodek v višini 1,2 kratnika minimalne plače oziroma sorazmernega dela plačila za izgubljeni dohodek v primeru dela s krajšim delovnim časom od polnega. Delno plačilo za izgubljeni dohodek se usklajuje z rastjo minimalne plače.

Družinskemu pomočniku pravica iz prejšnjega odstavka pripada od dneva izvršljivosti odločbe, s katero je ugodeno izbiri določene osebe za družinskega pomočnika. Če je izbrani družinski pomočnik zapustil trg dela ali se odjavil iz evidence brezposelnih oseb kasneje, mu pravica iz prejšnjega odstavka pripada s prvim naslednjim dnevom po dnevu, ko je zapustil trg dela oziroma se odjavil iz evidence brezposelnih oseb.

Če je za invalidno osebo pred uveljavljanjem pravice izbire družinskega pomočnika skrbel eden od staršev, ki je po predpisih o starševskem varstvu prejemal delno plačilo za izgubljeni dohodek, staršu pripada pravica družinskega pomočnika iz prvega odstavka tega člena od prvega dne po prenehanju pravic po predpisih o starševskem varstvu do dokončnosti odločbe, s katero pristojni center za socialno delo odloči o izbiri družinskega pomočnika in njegovih pravicah.

18.j člen **(se preneha uporabljati)**

Družinski pomočnik invalidni osebi nudi pomoč v skladu z njenimi potrebami in interesi, zlasti pa:

- nastanitev, nego, prehrano in gospodinjstva opravila,
- zdravstveno oskrbo preko izbranega osebnega zdravnika,
- spremstvo in udejstvovanje v različnih socialnih in družbenih aktivnostih (kulturne, športne, verske, izobraževalne),
- omogočati, da zakonit zastopnik, če ga invalidna oseba ima, opravlja svojo funkcijo.

Družinski pomočnik se mora udeleževati programov usposabljanja, ki jih določi socialna zbornica, ki določi tudi njihovo vsebino, izvajalce, pogostost in trajanje.

18.k člen **(se preneha uporabljati)**

Center za socialno delo ves čas spremlja, ali družinski pomočnik invalidni osebi zagotavlja ustrezno pomoč. Invalidna oseba lahko kadarkoli center za socialno delo seznani z delom družinskega pomočnika.

Družinski pomočnik je dolžan pristojnemu centru za socialno delo najmanj enkrat letno poročati o izvajanju pomoči invalidni osebi. Center za socialno delo mora s poročilom družinskega pomočnika seznani invalidno osebo, ki k poročilu lahko poda svoje mnenje.

V primeru spremenjenih okoliščin, ki bi onemogočile nadaljnje izvajanje pomoči, mora družinski pomočnik nemudoma obvestiti pristojni center za socialno delo. Center za socialno delo o spremenjenih okoliščinah pridobi tudi mnenje invalidne osebe.

Pristojni center za socialno delo o delu družinskega pomočnika sestavlja letno socialno poročilo, ki vsebuje tudi obvestila oziroma mnenja invalidne osebe iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena in poročila oziroma obvestila družinskega pomočnika iz drugega in tretjega odstavka tega člena.

V primeru spremenjenih okoliščin ali če center za socialno delo podvomi v ustreznost pomoči družinskega pomočnika, celotno dokumentacijo odstopi invalidski komisiji

iz 18.f člena tega zakona, ki mora novo mnenje v skladu s tem zakonom podati najkasneje v roku 30 dni od prejema dokumentacije.

Če invalidska komisija iz 18.f člena oziroma iz 18.o člena tega zakona ugotovi, da invalidni osebi ni zagotovljena ustrezna pomoč, center za socialno delo ravna po določbi 18.i člena tega zakona.

18.i člen **(se preneha uporabljati)**

Družinski pomočnik preneha opravljati svoje naloge:

- na željo invalidne osebe,
- na željo družinskega pomočnika,
- zaradi spremenjenih potreb invalidne osebe,
- zaradi izvajanja dolžnosti in nalog v nasprotju z določbami tega zakona,
- s smrtjo družinskega pomočnika,
- s smrtjo invalidne osebe.

V primeru prenehanja opravljanja nalog družinskega pomočnika po prvi, drugi, tretji in četrti alineji prejšnjega odstavka pristojni center za socialno delo izda odločbo.

Družinski pomočnik z dnem dokončnosti odločbe iz prejšnjega odstavka izgubi pravico do delnega plačila za izgubljeni dohodek.

V primeru prenehanja opravljanja nalog družinskega pomočnika po šesti alineji prvega odstavka tega člena družinski pomočnik obdrži pravico do delnega plačila za izgubljeni dohodek še 3 mesece po smrti invalidne osebe.

Če invalidna oseba v času, ko ji pomoč nudi družinski pomočnik, ravna v nasprotju z določbo iz tretjega odstavka 18.a člena tega zakona, se tako ravnanje šteje kot razlog za prenehanje opravljanja nalog družinskega pomočnika po prvi alineji prvega odstavka tega člena.

18.m člen **(se preneha uporabljati)**

V primeru prenehanja opravljanja nalog družinskega pomočnika po prejšnjem členu, razen v primeru prenehanja po šesti alineji prvega odstavka prejšnjega člena, ima invalidna oseba pravico do nove izbire družinskega pomočnika ali pravico do celodnevne institucionalnega varstva ali do pričetka ponovnega izplačevanja dodatka za tujo nego in pomoč.

V primeru, da se invalidna oseba želi vrniti v zavod, v katerem je bivala pred uveljavljanjem pravice do pravice do družinskega pomočnika, ima prednost pri sprejemu v ta zavod.

18.n člen **(se preneha uporabljati)**

V primeru prenehanja opravljanja nalog družinskega pomočnika po prvi, tretji in šesti alineji prvega odstavka 18.i člena ima družinski pomočnik pravice iz naslova zavarovanja za primer brezposelnosti, kot če bi mu prenehala pogodba o zaposlitvi brez njegove krivde.

V primeru, ko družinski pomočnik invalidni osebi ne želi več nuditi pomoči, mora invalidni osebi nuditi pomoč, ki jo ta potrebuje, dokler ji ni zagotovljena nova pomoč pri opravljanju osnovnih življenjskih potreb ali druga oblika varstva. Tudi v tem primeru ima družinski pomočnik pravice iz naslova zavarovanja za primer brezposelnosti, kot če bi mu prenehala pogodba o zaposlitvi brez njegove krivde. Če družinski pomočnik kljub temu ne nudi pomoči invalidni osebi, kot jo potrebuje, se pri uveljavljanju pravic po predpisih o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti šteje kot, da je družinskemu pomočniku pogodba o zaposlitvi prenehala iz krivdnega razloga.

V primeru prenehanja pravic družinskega pomočnika zaradi izvajanja pravice v nasprotju z določbami tega zakona mora pristojni center za socialno delo do uveljavitve pravice invalidne osebe iz 18.m člena čimprej urediti začasno drugo pomoč. V tem primeru se pri uveljavljanju pravic po predpisih o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti šteje kot, da je družinskemu pomočniku pogodba o zaposlitvi prenehala iz krivdnega razloga.

Družinski pomočnik se mora pri pristojni enoti Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje zaradi uveljavljanja pravic iz naslova zavarovanja za primer brezposelnosti po tem zakonu prijaviti v 30 dneh od dokončnosti odločbe iz drugega odstavka 18.l člena tega zakona oziroma od poteka roka iz četrtega odstavka 18.l člena tega zakona.

18.o člen

(se preneha uporabljati)

Zoper odločbo centra za socialno delo, s katero invalidni osebi ni ugodena izbira določene osebe za družinskega pomočnika, ima invalidna oseba pravico do pritožbe.

Zoper odločbo iz prvega odstavka 18.h člena tega zakona se lahko v delu, ki se nanaša na odločitev o pravici do delnega plačila za izgubljeni dohodek, pritoži tudi izbrani družinski pomočnik. Invalidna oseba oziroma izbrani družinski pomočnik se lahko pritožita tudi zoper odločbo, izdano na podlagi tretje in četrte alineje prvega odstavka 18.l člena tega zakona.

Pritožba zoper odločbo iz prvega in drugega odstavka tega člena ne zadrži izvršitve.

V postopku na drugi stopnji ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, odloči na podlagi mnenja invalidske komisije, ki po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju na drugi stopnji obravnava mnenja invalidske komisije iz 18.f člena tega zakona.

Člani invalidske komisije, ki na drugi stopnji obravnava mnenja invalidske komisije iz 18.f člena tega zakona ne morejo biti osebe, ki so sodelovale v postopku na prvi stopnji.

18.p člen

(se preneha uporabljati)

Minister, pristojen za socialno varstvo, predpiše natančnejše pogoje in postopek za uveljavljanje pravice do izbire družinskega pomočnika.

18.r člen

(se preneha uporabljati)

Določbe tega zakona o inšpekcijskem nadzoru se uporabljajo tudi za nadzor v zvezi z uveljavljanjem in izvajanjem pravice do izbire družinskega pomočnika.

II.B SOCIALNOVARSTVENI PROGRAMI

18.s člen

Socialnovarstveni programi so namenjeni preprečevanju in reševanju socialnih stisk posameznih ranljivih skupin prebivalstva. Socialnovarstveni programi se izvajajo v skladu z doktrino socialnega dela kot dopolnitev ali alternativa socialno varstvenim storitvam in ukrepom ter se sofinancirajo na podlagi javnih razpisov.

Socialnovarstveni programi, namenjeni preprečevanju in reševanju socialnih stisk posameznih ranljivih skupin prebivalstva, so:

1. javni socialnovarstveni programi,
2. razvojni socialnovarstveni programi,
3. eksperimentalni socialnovarstveni programi,
4. dopolnilni socialnovarstveni programi.

Javni socialnovarstveni programi so programi, ki so se že najmanj tri leta izvajali kot razvojni programi in so strokovno verificirani po postopku, ki ga sprejme socialna zbornica v soglasju z ministrom, pristojnim za socialno varstvo. Javni socialnovarstveni programi se vključijo v enotni sistem evalviranja doseganja ciljev programa, ki obsega preverjanje ustreznosti programa za ciljno populacijo, merjenje uspešnosti in učinkovitosti programa, oceno tveganja za izvedbo programa ter analizo vidikov trajnosti programa.

Razvojni socialnovarstveni programi so programi, ki se izvajajo krajše časovno obdobje in še ne izpolnjujejo pogojev za pridobitev strokovne verifikacije.

Eksperimentalni socialnovarstveni programi so programi, ki se lahko izvajajo največ tri leta in s katerimi se razvijajo nove metode in oblike in pristopi za preprečevanje in reševanje stisk posameznih ranljivih skupin.

Dopolnilni socialnovarstveni programi so programi lokalnega pomena, ki dopolnjujejo mrežo javnih in razvojnih socialnovarstvenih programov, se pa izvajajo po načelih in metodah dela v socialnovarstveni dejavnosti.

Izvajalec socialnovarstvenega programa mora zagotavljati kadrovske in prostorske pogoje ter pogoje glede tehnične opremljenosti glede na vrsto socialnovarstvenega programa, ki ga bo izvajal, ustrezen delež finančnih virov ter druge pogoje, določene v javnem razpisu.

Minister, pristojen za socialno varstvo, podrobneje določi področja in vrste socialnovarstvenih programov ter pogoje iz prejšnjega odstavka, merila za sofinanciranje programov, način njihovega financiranja, spremembo obsega in aktivnosti programa ter spremljanje in vrednotenje programov.

18.š člen

Za izvajanje razvojnih in eksperimentalnih socialnovarstvenih programov morajo izvajalci pridobiti mnenje socialne zbornice o strokovni ustreznosti programov.

18.t člen

Socialna zbornica vodi evidenco o javnih socialnovarstvenih programih, ki obsega:

1. naziv in naslov izvajalca programa,
2. mrežo programov,
3. naziv programa,
4. številko, datum izdaje in veljavnost verifikacijske listine.

Evidenca je namenjena vpisu in javni objavi podatkov iz prejšnjega odstavka, prepoznavnosti javnih socialnovarstvenih programov in določitvi podlage za njihovo sofinanciranje. Evidenca o javnih socialnovarstvenih programih je javna.

III. DENARNA SOCIALNA POMOČ **(prenehalo veljati)**

19. člen **(prenehal veljati)**

19.a člen **(prenehal veljati)**

20. člen **(prenehal veljati)**

21. člen **(prenehal veljati)**

21.a člen **(prenehal veljati)**

22. člen **(prenehal veljati)**

23. člen **(prenehal veljati)**

24. člen **(prenehal veljati)**

24.a člen **(prenehal veljati)**

25. člen **(prenehal veljati)**

25.a člen
([prenehal veljati](#))

26. člen
([prenehal veljati](#))

26.a člen
([prenehal veljati](#))

27. člen
([prenehal veljati](#))

27.a člen
([prenehal veljati](#))

27.b člen
([prenehal veljati](#))

27.c člen
([prenehal veljati](#))

27.č člen
([prenehal veljati](#))

27.d člen
([prenehal veljati](#))

28. člen
([prenehal veljati](#))

28.a člen
([prenehal veljati](#))

29. člen
([prenehal veljati](#))

29.a člen
([prenehal veljati](#))

30. člen
([prenehal veljati](#))

30.a člen
([prenehal veljati](#))

31. člen
([prenehal veljati](#))

31.a člen
([prenehal veljati](#))

31.b člen
([prenehal veljati](#))

31.c člen
([prenehal veljati](#))

Dodeljevanje in izplačevanje denarne socialne pomoči

32. člen
([prenehal veljati](#))

33. člen
([prenehal veljati](#))

33.a člen
([prenehal veljati](#))

34. člen
([prenehal veljati](#))

34.a člen
([prenehal veljati](#))

35. člen
([prenehal veljati](#))

36. člen
([prenehal veljati](#))

Spodbujanje zaposlovanja upravičencev do denarne socialne pomoči

36.a člen
([prenehal veljati](#))

Delovne obveznosti prejemnika denarne socialne pomoči

36.b člen
([prenehal veljati](#))

36.c člen
([prenehal veljati](#))

36.č člen
([prenehal veljati](#))

Sprememba okoliščin, uskladitev dodeljene denarne socialne pomoči in neupravičeno prejeta denarna socialna pomoč

37. člen
([prenehal veljati](#))

38. člen
([prenehal veljati](#))

39. člen
([prenehal veljati](#))

39.a člen
([prenehal veljati](#))

40. člen
([prenehal veljati](#))

41. člen
([prenehal veljati](#))

IV. OPRAVLJANJE DEJAVNOSTI SOCIALNEGA VARSTVA

41.a člen

Dejavnost socialnega varstva je nepridobitna.

41.b člen

Storitve socialnega varstva lahko opravljajo pravne in fizične osebe, če izpolnjujejo pogoje, določene s tem zakonom, in s predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

Storitve, ki jih zakon določa kot javno službo, opravljajo v okviru mreže javne službe pod enakimi pogoji javni socialno varstveni zavodi ter druge pravne in fizične osebe, ki pridobijo koncesijo na javnem razpisu.

Storitve socialnega varstva izven mreže javne službe opravljajo pravne in fizične osebe, ki pridobijo dovoljenje za delo, ki ga daje in odvzame ministrstvo, pristojno za socialno varstvo.

41.c člen

V okviru mreže javne službe lahko izvajajo storitev celodnevne institucionalnega varstva tudi javni zdravstveni zavodi, ki opravljajo zdravstveno dejavnost na sekundarni ravni, če se ta dejavnost opredeli v ustanovitvenem aktu zavoda in registrira v skladu s predpisi.

Javni zdravstveni zavod iz prejšnjega odstavka lahko začne opravljati storitev celodnevne institucionalnega varstva potem ko ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, ugotovi, da izpolnjuje minimalne tehnične, kadrovske in druge pogoje iz 60. člena tega zakona.

Storitev iz tega člena se izvaja na način in pod pogoji, ki jih določajo ta zakon in predpisi, izdani na njegovi podlagi. Nadzor nad izvajanjem te storitve opravlja socialna inšpekcija iz 102. člena tega zakona, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, o nadzoru.

Institucionalno varstvo v javnem zdravstvenem zavodu se izvaja za osebe, ki so upravičenci po tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi, in pri katerih je akutno zdravljenje v tem zavodu zaključeno, vendar pa jim zdravstveno stanje ne omogoča samostojnega življenja niti z zagotovljeno zdravstveno in socialno obravnavo na domu, neposredna premestitev v institucionalno varstvo pa še ni možna.

Oseba iz prejšnjega odstavka se namesti v javnem zdravstvenem zavodu na podlagi dogovora o vrsti, trajanju in načinu zagotavljanja storitev, ki ga skleneta ta oseba oziroma njen zakoniti zastopnik in zavod, in s katerim določita še druge medsebojne pravice in obveznosti.

Če upravičenec ni zadovoljen s posamezno storitvijo, lahko zoper delo strokovnega delavca ali strokovnega sodelavca vloži ugovor pri svetu javnega zdravstvenega zavoda. Ugovor je treba vložiti v roku osem dni od opravljene storitve, zoper katero ugovarja.

Za plačilo storitve po tem členu smiselno veljajo določbe tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ki veljajo za plačilo storitve celodnevne institucionalnega varstva v javnih socialno varstvenih zavodih.

42. člen

Javna služba na področju socialnega varstva obsega naslednje storitve:

- socialno preventivo;
- prvo socialno pomoč;
- osebno pomoč;
- podporo žrtvam kaznivih dejanj;
- pomoč družini za dom in na domu;
- institucionalno varstvo;
- vodenje in varstvo ter zaposlitev pod posebnimi pogoji.

Merila, po katerih se določa obseg javne službe za posamezne storitve iz prejšnjega odstavka, določa socialno varstveni program.

43. člen

Država zagotavlja mrežo javne službe za socialno preventivo, za prvo socialno pomoč, za osebno pomoč, za podporo žrtvam kaznivih dejanj, za pomoč družini za dom, za institucionalno varstvo iz 16. člena tega zakona ter za vodenje in varstvo ter zaposlitev pod posebnimi pogoji.

Občina zagotavlja mrežo javne službe za pomoč družini na domu.

43.a člen

Podjetja, zavodi in drugi delodajalci zagotavljajo izvajanje storitev iz 18. člena tega zakona.

A1. Koncesije za opravljanje storitev javne službe

44. člen

Koncesijo za opravljanje javne službe iz prvega odstavka 43. člena tega zakona podeli na podlagi mnenja socialne zbornice ministrstvo, pristojno za socialno varstvo.

Koncesijo za opravljanje javne službe iz drugega odstavka 43. člena tega zakona podeli na podlagi mnenja socialne zbornice ali strokovnega sveta za socialno varstvo občinski organ, pristojen za socialno varstvo.

Koncedent je v primeru iz prvega odstavka tega člena država, v primeru iz drugega odstavka pa občina.

Koncesija se podeli za določen čas, pri čemer se upošteva višina sredstev, ki jih je koncesionar prispeval za zagotovitev izvajanja storitve, za katero se podeljuje koncesija. Trajanje koncesije se lahko podaljša največ še za čas, za katerega je bila sklenjena koncesijska pogodba, in sicer pod pogoji, določenimi v predpisu iz 48. člena tega zakona in v koncesijski pogodbi.

Koncesija se podeli na javnem razpisu.

45. člen

Ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, oziroma občinski svet v skladu z nacionalnim programom socialnega varstva s koncesijskim aktom določita vrsto in obseg storitev, za katere se objavi javni razpis za podelitev koncesije.

V koncesijskem aktu mora biti določeno za posamezno vrsto storitev, ki so predmet koncesije:

- krajevno območje izvajanja storitev;
- število ali obseg koncesij, ki se bo na posameznem javnem razpisu podelil za določeno krajevno območje izvajanja posamezne vrste storitev.

46. člen

Besedilo objave javnega razpisa mora vsebovati:

- navedbo, da se koncesija podeljuje v skladu s tem zakonom in predpisom iz 48. člena tega zakona;
- storitve, ki so predmet koncesije;
- obseg posamezne storitve;
- predvideni začetek izvajanja storitve in čas trajanja koncesije;
- krajevno območje, za katerega se razpisuje koncesija za izvajanje določene storitve;
- navedbo obsega ali števila koncesij, ki se podelijo na javnem razpisu za posamezno krajevno območje;
- uporabnike storitve, za katere se razpisuje koncesija;
- navedbo, da se delovna razmerja zaposlenih ureja v skladu s kolektivnimi pogodbami, zakoni in drugimi akti, ki veljajo za zaposlene v javnih zavodih s področja socialnega varstva;
- vrste dokazil o izpolnjevanju predpisanih pogojev in o sposobnosti za izvajanje storitev, ki so predmet koncesije;
- rok za prijavo na javni razpis;
- kriterije in merila za izbiro med ponudbami;
- organ, ki bo odločil o podelitvi koncesije in organ, ki je pooblaščen za sklenitev koncesijske pogodbe;
- odgovorno osebo za dajanje informacij v času objave javnega razpisa;
- druge podatke, pomembne za določitev in izvajanje storitve.

Koncedent mora v času objave javnega razpisa omogočiti ponudnikom vpogled v razpisno dokumentacijo in na zahtevo predati razpisno dokumentacijo.

V razpisni dokumentaciji morajo biti navedeni vsi podatki, ki bodo omogočili ponudniku izdelati popolno vlogo.

47. člen

Za pregled in presojo prispelih ponudb imenuje organ, pristojen za podelitev koncesije, najmanj tričlansko strokovno komisijo (v nadaljnjem besedilu: komisija za koncesije).

Vsaj en član komisije za koncesije mora biti zaposlen pri navedenem organu.

47.a člen

Ponudnik lahko vlogo dopolnjuje oziroma spreminja do preteka razpisnega roka.

Ponudnik do poteka razpisnega roka nima pravice vpogledati vloge drugih ponudnikov na istem razpisu.

Ponudnik lahko za isto lokacijo izvajanja storitev na javnem razpisu vloži le eno ponudbo.

Ponudba, ki je prispela k organu, pristojnem za podelitev koncesije, po preteku razpisnega roka, je prepozna.

Do poteka razpisnega roka lahko ponudnik sodeluje v postopku le s tem, da na način, določen v razpisu in razpisni dokumentaciji, predloži ponudbo.

47.b člen

Komisija za koncesije odpre prispеле ponudbe v roku 30 dni po preteku roka za prijavo na javni razpis.

Odpiranju ponudb sme prisostvovati vsak ponudnik na javnem razpisu.

Za vsako ponudbo komisija za koncesije ugotovi, ali je pravočasna, ali jo je podal ponudnik, ki izpolnjuje predpisane pogoje, ali je ponudba podana za v razpisu določeno krajevno območje izvajanja določene vrste storitve in ali je popolna glede na besedilo javnega razpisa.

Ponudbe, ki niso pravočasne, ali niso popolne, ali ponudba ni podana za v razpisu določeno krajevno območje izvajanja določene vrste storitve, ali je ni podal ponudnik, ki izpolnjuje predpisane pogoje, s sklepom zavrže organ, pristojen za podelitev koncesije.

O vsaki ponudbi, ki je pravočasna, jo je podal ponudnik, ki izpolnjuje predpisane pogoje in je podana za v razpisu določeno krajevno območje izvajanja določene vrste storitve ter je popolna, pridobi komisija za koncesije mnenje socialne zbornice. Zbornica mora mnenje dati v 20 dneh od prejema pisne zahteve komisije, sicer komisija za koncesije pripravi predlog podelitve koncesij brez tega mnenja.

Komisija za koncesije najkasneje v roku 60 dni po pridobitvi mnenja socialne zbornice oziroma po izteku roka iz prejšnjega odstavka opravi pregled in presojo popolnih ponudb po kriterijih in merilih, objavljenih v javnem razpisu, ter na tej podlagi in ob upoštevanju mnenja socialne zbornice, če je bilo dano, pripravi predlog podelitve koncesij.

47.c člen

Organ, pristojen za podelitev koncesije, o vseh ponudbah za določeno krajevno območje izvajanja posamezne vrste storitev izda eno odločbo, s katero podeli koncesijo najugodnejšemu ponudniku ali ponudnikom in določi čas trajanja koncesije v skladu z razpisom in zavrne neuspešne ponudbe. V postopku izdaje odločbe imajo položaj stranke le tisti ponudniki, ki so predložili ponudbo za določeno krajevno območje izvajanja posamezne vrste storitev.

V odločbi se določi rok po vročitvi dokončne odločbe, v katerem mora izbrani ponudnik skleniti koncesijsko pogodbo.

Če je v predpisu ministra iz 48. člena tega zakona določeno, da lahko določene pogoje za začetek opravljanja storitev koncesionar izpolni po podelitvi koncesije in sklenitvi pogodbe, se v odločbi določi rok, v katerem mora koncesionar izpolniti te pogoje in način, kako jih mora izpolniti.

Organ, ki je izdal odločbo, lahko rok iz drugega in tretjega odstavka tega člena iz upravičenih razlogov podaljša.

47.č člen

Zoper odločbo o podelitvi koncesije ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

Stranke v upravnem sporu so lahko le ponudniki, ki so bili stranke v postopku izdaje odločbe.

Sodišče ne more s sodbo samo odločiti o stvari.

Če bi odprava odločbe pomenila nesorazmerno obremenitev osebe, ki je do tedaj izvrševala koncesijsko pogodbo, sodišče odločbe ne odpravi, temveč tožniku na njegovo zahtevo prisodi odškodnino.

47.d člen

Če je koncesijska pogodba sklenjena z drugo osebo od tiste, kateri je bila z odločbo podeljena koncesija, je koncesijska pogodba nična. Enako velja tudi v primeru, da je koncesijska pogodba sklenjena brez izdaje odločbe.

Koncesijska pogodba je nična tudi v primeru, da je bila odločba pravnomočno odpravljena in je bil v postopku izbire za isto koncesijo izbran drug koncesionar.

Ničnost iz prvega in drugega odstavka tega člena po uradni dolžnosti ugotovi organ, pristojen za podelitev koncesije.

47.e člen

S pogodbo o koncesiji koncedent in koncesionar uredita medsebojno koncesijsko razmerje in razmerje do uporabnikov, zlasti pa:

- vrsto in obseg storitve, ki je predmet koncesije,
- začetek izvajanja koncesije,
- čas, za katerega se sklene koncesijska pogodba,
- ceno oziroma način vrednotenja storitev,
- sredstva, ki jih koncesionarju za opravljanje storitev, ki so predmet koncesije, zagotavlja koncedent, in način financiranja,
- dolžnost in način poročanja koncesionarja koncedentu,
- obveznosti koncesionarja do uporabnikov,
- pogodbene sankcije zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja koncesije,
- način finančnega, strokovnega in upravnega nadzora s strani koncedenta,
- način spreminjanja koncesijske pogodbe oziroma koncesijskega razmerja,
- prenehanje koncesijske pogodbe in njeno morebitno podaljšanje,
- obveznosti koncesionarja ob predčasnem prenehanju pogodbe,
- druge določbe, ki so pomembne za določitev in izvajanje storitve, ki je predmet koncesije.

Koncesijska pogodba, ki ni sklenjena v pisni obliki, je nična, enako pa velja tudi za njene dopolnitve in spremembe.

47.f člen

Koncedent vodi register o podeljenih koncesijah, ki obsega:

1. zaporedno številko izdane odločbe o podelitvi koncesije,
2. ime in sedež koncesionarja, ime odgovorne osebe in pravni status koncesionarja,
3. krajevno območje, obseg in vrsto socialnih storitev, za katere je bila podeljena koncesija,
4. datum začetka izvajanja koncesije,
5. rok trajanja koncesije.

Podatki, vpisani v register, razen osebnih podatkov, so javni.

47.g člen

Strokovni in upravni nadzor ter inšpekcijski nadzor nad izvajanjem javne službe na podlagi koncesije se izvaja v skladu s tem zakonom in drugimi predpisi.

Določbe tega zakona, ki se nanašajo na socialnovarstveni zavod ali zasebnika, se smiselno uporabljajo tudi za koncesionarja.

47.h člen

Kljub spremenjenim okoliščinam je koncesionar dolžan izvajati javno službo, ki je predmet koncesije in izpolnjevati obveznosti iz koncesijske pogodbe.

V primeru spremenjenih okoliščin, ki bistveno otežujejo izpolnjevanje obveznosti koncesionarja in to v takšni meri, da bi bilo kljub posebni naravi koncesijske pogodbe nepravilno pogodbeno tveganje prevaliti le na koncesionarja, ima koncesionar pravico zahtevati od koncedenta spremembo pogodbe.

Spremembe pogodbe zaradi spremenjenih okoliščin ne more zahtevati, če bi moral ob sklenitvi pogodbe te okoliščine upoštevati ali če bi se jim lahko izognil ali jih premagal.

47.i člen

Koncedent lahko na koncesionarjev predlog ali v sporazumu z njim prenese koncesijo na drugo osebo, ki ima koncesijo za izvajanje javne službe, ki je predmet koncesije, in če je iz okoliščin mogoče sklepati, da bo prevzemnik koncesije izvajal javno službo skladno s predpisi in koncesijsko pogodbo, učinkovito in v skladu z interesi uporabnikov.

Koncedent prenese koncesijo s tem, da novemu koncesionarju izda odločbo o podelitvi koncesije in razveljavi prejšnjo odločbo. Zoper odločbo ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

Koncesija se prenese pod enakimi pogoji, kot je bila podeljena prvotnemu koncesionarju in za preostali čas trajanja koncesije.

Novi koncesionar sklene po vročitvi dokončne odločbe iz drugega odstavka tega člena novo koncesijsko pogodbo s koncedentom.

V primerih iz 47.k in 47.m člena tega zakona za prenos koncesije ni potreben predlog koncesionarja ali sporazum z njim.

47.j člen

Če ta zakon ne določa drugače, se za prenehanje koncesijske pogodbe smiselno uporabljajo pravila obligacijskega prava.

Koncesionar ne sme odpovedati koncesijske pogodbe zaradi kršitev koncedenta, razen v primeru, ko koncedent ne izpolnjuje svojih obveznosti iz koncesijske pogodbe tako, da to koncesionarju onemogoča izvajanje koncesijske pogodbe.

Koncesijsko razmerje preneha zaradi prenehanja koncesionarja, razen če koncesije koncedent v skladu s prejšnjim členom ne prenese na koncesionarjevega pravnega naslednika.

47.k člen

V primeru prenehanja koncesije, razen v primerih iz 47.m in 47.n člena tega zakona, mora koncesionar še naprej izvajati dejavnost, ki je predmet koncesije, pod pogoji iz koncesijske pogodbe do takrat, ko koncedent zagotovi izvajanje te dejavnosti v okviru javnega zavoda ali ko to dejavnost začne izvajati novi koncesionar, vendar največ 3 leta.

Koncedent mora nemudoma začeti z zagotavljanjem možnosti, da dejavnost, ki je predmet koncesije, prevzame javni zavod ali da v skladu s tem zakonom prenese koncesijo na novega koncesionarja, ali nemudoma začeti s postopkom nove podelitve koncesije.

Če je zaradi koristi uporabnikov, zlasti v primeru javne službe institucionalnega varstva, nujno, da javni zavod ali novi koncesionar še naprej izvaja dejavnost v istih prostorih, v katerih je dejavnost opravljal prejšnji koncesionar, je prejšnji koncesionar ali katerikoli lastnik teh prostorov dolžan oddati te prostore v najem novemu izvajalcu te javne službe, in sicer najdalj za preostanek trajanja prvotne koncesije.

O obveznosti oddaje v najem odloči organ, pristojen za podelitev koncesije, z odločbo, ki jo izda po uradni dolžnosti in s katero določi najemnika, obseg prostorov, na katere se nanaša obveznost oddaje v najem, trajanje najema, višino najemnine in druge pogoje najema.

Najemnina ne sme biti manjša od višine stroškov prostorov, ki so bili prejšnjemu koncesionarju priznani v ceni storitve v skladu z veljavno metodologijo za oblikovanje cen socialnovarstvenih storitev.

Organ, pristojen za podelitev koncesije, lahko na zahtevo najemodajalca ali najemnika odločbo o najemu spremeni, če se je bistveno spremenilo dejansko stanje, na katerem je odločba bila izdana. Če najem ni več nujen zaradi koristi uporabnikov, organ odločbo razveljavi.

Zoper odločbo o najemu ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

47.l člen

Organ, pristojen za podelitev koncesije, z odločbo odvzame koncesijo:

- če koncesionar v roku, določenem v odločbi o podelitvi koncesije ne podpiše koncesijske pogodbe, pa koncedent tega roka ne podaljša v skladu z zakonom;
- če koncesionar v roku, določenem v odločbi o podelitvi koncesije ne izpolni določenih pogojev za začetek opravlja storitev, za katere je v odločbi o podelitvi koncesije določeno, da jih koncesionar izpolni po podelitvi koncesije in sklenitvi pogodbe, pa koncedent tega roka ne podaljša v skladu z zakonom;
- če koncesionar ne opravlja javne službe v skladu s predpisi ter odločbo o koncesiji;
- če koncesionar ne ravna v skladu z odločbami, izdanimi v okviru nadzora nad izvajanjem koncesije;
- če zaradi slabega finančnega stanja koncesionarja, visoke stopnje njegove zadolženosti, poslovanja z izgubo v daljšem obdobju, precejšnjega odstopanja finančnega stanja koncesionarja od projekcije finančnega poslovanja, ki jo je predložil v svoji ponudbi, ali iz

drugih finančnih razlogov mogoče utemeljeno sklepati, da ne bo mogel ustrezno izvrševati dejavnosti, ki je predmet koncesije;

- če je zaradi zmanjšanja potreb po opravljanju storitev, ki so predmet koncesije, potrebno na določenem krajevnem območju zmanjšati obseg izvajanja javne službe, ki je predmet koncesije, pa se koncesionar in koncedent ne sporazumeta o ustrezni spremembi koncesijske pogodbe ali njeni sporazumni razvezi.

Pristojni organ koncedenta pisno opozori koncesionarja na razlog za odvzem koncesije, mu določi primeren rok za odpravo kršitev, slabega finančnega stanja ali za sporazumno spremembo oziroma razvezo pogodbe, in ga opozori, da bo v nasprotnem primeru uvedel postopek odvzema koncesije.

Če v določenem roku koncesionar ne odpravi kršitev, slabega finančnega stanja ali v njem ne pride do sporazumne spremembe oziroma razveze pogodbe, pristojni organ koncedenta po uradni dolžnosti izda odločbo, s katero odvzame koncesijo.

Zoper odločbo o odvzemu koncesije ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

47.m člen

Če je koncesija prenehala zaradi odvzema ali iz drugih razlogov, ki ne dopuščajo, da bi koncesionar še naprej opravljal dejavnost, ki je predmet koncesije, pa je to dejavnost treba še naprej opravljati, mora koncedent zagotoviti, da dejavnost še naprej izvaja javni zavod ali drug koncesionar v objektih oziroma prostorih, v katerih se je izvajala do prenehanja koncesije, po potrebi pa tudi z zaposlenimi, ki so pri dotedanjem koncesionarju opravljali to dejavnost.

V ta namen je prejšnji koncesionar ali katerikoli lastnik teh prostorov dolžan oddati te prostore in njihovo pripadajočo opremo, potrebno za izvajanje javne službe, v najem novemu izvajalcu te javne službe, in sicer najdalj za 3 leta od prenehanja koncesije.

O obveznosti oddaje v najem odloči organ, pristojen za podelitev koncesije, z odločbo, ki jo izda po uradni dolžnosti in s katero določi najemnika, obseg prostorov, na katere se nanaša obveznost oddaje v najem, trajanje najema, višino najemnine in druge pogoje najema. Zoper odločbo o obveznosti oddaje v najem ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

Najemnina se določi v višini stroškov prostorov, ki so bili prejšnjemu koncesionarju priznani v ceni storitve v skladu z veljavno metodologijo za oblikovanje cen socialnovarstvenih storitev.

Koncedent mora nemudoma začeti z zagotavljanjem možnosti, da dejavnost, ki je predmet koncesije trajno prevzame javni zavod ali da v skladu z zakonom prenese koncesijo na novega koncesionarja, ali nemudoma začeti s postopkom nove podelitve koncesije.

Po preteku treh let od prenehanja koncesije se glede najema uporabljajo določbe tretjega, četrtega, petega in šestega odstavka 47.k člena tega zakona.

47.n člen

Z dnem, ko po zakonu nastanejo pravne posledice začetka stečajnega postopka, uvedenega zoper koncesionarja, preneha koncesijsko razmerje po zakonu, razen, kolikor ni dolžan stečajni upravitelj v skladu s 47.o členom tega zakona še izvajati koncesijo v teku stečajnega postopka.

Objekti in oprema, namenjeni za izvajanje koncesije, ne postanejo del stečajne mase koncesionarja, ampak postanejo z dnem prenehanja koncesijskega razmerja last koncedenta. O tem, kateri so objekti in oprema, namenjeni za izvajanje koncesije, odloči organ koncedenta, pristojen za podelitev koncesije, z odločbo v upravnem postopku. Zoper odločbo ni pritožbe, možen pa je upravni spor. Pristojni organ koncedenta lahko odloči, da objekti in oprema koncesije ostanejo del stečajne mase.

Če v koncesijski pogodbi ni bilo določeno, da objekti in oprema koncesije, ki so predmet izločitve, po prenehanju koncesije preidejo v last koncedenta, je koncedent dolžan v stečajno maso vplačati celotno vrednost objektov in naprav koncesije, zmanjšano za morebitne terjatve, ki jih ima do koncesionarja.

Če je v koncesijski pogodbi bilo določeno, da objekti in oprema koncesije, ki so predmet izločitve, po prenehanju koncesije preidejo v last koncedenta bodisi brezplačno bodisi za določeno ceno (odkupna cena), je koncedent dolžan v stečajno maso vplačati tolikšen delež vrednosti objektov in opreme koncesije, kolikor je še preostalo časa od prenehanja koncesije zaradi uvedbe stečaja do poteka roka koncesije v primerjavi s celotnim rokom koncesije, povečan za odkupno ceno in zmanjšan za morebitne terjatve, ki jih ima do koncesionarja.

Za določitev vrednosti objektov in opreme koncesije po tem členu se uporabljajo pravila, ki veljajo za določitev vrednosti nepremičnin v postopku razlastitve.

O višini in roku plačila objektov in opreme koncesije odloči stečajni senat, pri čemer rok plačila ne sme biti krajši od 1 leta.

47.o člen

Stečajni upravitelj mora zagotoviti, da koncesionar izvaja koncesijo tudi v teku stečajnega postopka do takrat, ko javno službo, ki je predmet koncesije po določbah 47.m člena tega zakona začne opravljati druga oseba. Koncedent je dolžan stečajnemu upravitelju dati na razpolago objekte in opremo koncesije, ki so predmet izločitve iz stečajne mase.

Za nadaljevanje izvajanja javne službe, ki je predmet koncesije, se ne uporabljajo omejitve, ki veljajo za nadaljevanje proizvodnje in tekoče posle v stečajnem postopku.

Na pogodbe koncesionarja z uporabniki dejavnosti storitev javne službe, ki je predmet koncesije začetek stečaja nima pravnih posledic. Uporabniki smejo zavrniti plačilo storitev, ki so predmet koncesije, preden je storitev izvršena.

Objekte in opremo, ki so postali v skladu s prejšnjim členom last koncedenta, lahko koncedent proda novemu koncesionarju ali mu jih odda v najem, pri čemer se ne uporabljajo predpisi o prodaji oziroma oddaji v najem državnega premoženja oziroma premoženja lokalnih skupnosti. Sredstva, dosežena s prodajo, so namenska sredstva za plačilo teh objektov in opreme v stečajno maso.

Če je organ, pristojen za podelitev koncesije v skladu z drugim odstavkom 47.n člena tega zakona odločil, da objekti in oprema ostanejo del stečajne mase, odloči hkrati o najemu teh prostorov v skladu z drugim, tretjim, četrtim, petim in šestim odstavkom 47.m člena tega zakona.

48. člen

Minister, pristojen za socialno varstvo, podrobneje predpiše način podelitve koncesije in druga vprašanja koncesijskega razmerja, zlasti pa:

- trajanje koncesije za različne vrste storitev, ki so predmet koncesije in pogoje ter omejitve podaljšanja koncesije;
- pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar in dokazila o njihovem izpolnjevanju;
- možnost poznejšega izpolnjevanja določenih pogojev in način njihove izpolnitve;
- način plačevanja koncesionarja za storitve, ki jih opravlja na podlagi koncesije;
- način dela komisije za koncesije;
- način sklenitve koncesijske pogodbe in njeno podrobnejšo vsebino;
- način finančnega in drugega poročanja koncesionarja koncedentu;
- druga vprašanja izvajanja določb tega zakona o koncesiji javne službe na področju socialnega varstva.

1. Javni socialno varstveni zavodi

49. člen

Center za socialno delo opravlja naloge, ki so centrom za socialno delo z zakonom poverjene kot javna pooblastila, in naloge, ki jih centrom za socialno delo nalagajo drugi predpisi.

Center za socialno delo opravlja storitve socialne preventive, prve socialne pomoči, osebne pomoči, podpore žrtvam kaznivih dejanj, pomoči družini za dom in organizira skupnostne akcije za socialno ogrožene skupine prebivalstva.

Center za socialno delo izvaja krizno namestitev. Krizna namestitev je namestitev posameznika, ki nujno potrebuje takojšnjo pomoč zaradi nasilja v družini ali zaradi drugih okoliščin, ki povzročajo neposredno ogroženost in stisko osebe. Krizna namestitev je kratkotrajna in se izvaja v kriznem centru, ki izvaja storitev prve socialne pomoči, osebne pomoči, nudi sprejem in oskrbo uporabnikov, nudi zatočišče, pripravi ukrepe za vrnitev v domače okolje ali drugo obliko, ki nadomešča domače okolje in sodeluje s centri za socialno delo, vzgojno-izobraževalnimi zavodi in javnimi zavodi s področja zdravstva, policijo ter drugimi državnimi organi in organizacijami, ki so pristojne za obravnavo otrok in mladostnikov.

Center za socialno delo opravlja nalogo interventne službe, ki posreduje v vseh nujnih in neodložljivih primerih na podlagi obvestila policije v primerih ogroženosti otroka, zaznanega nasilja v družini, kadar oseba, ki nima popolne poslovne sposobnosti, ostane brez varstva in oskrbe ali gre za starejšo osebo, ki je brez svojcev in se znajde v hudi stiski.

Za občino lahko center za socialno delo opravlja storitve pomoči družini na domu.

S ciljem zmanjševanja neenakosti v zdravju, učinkovite identifikacije ranljivih skupin in njihovega vključevanja v preventivne programe zdravstvenega varstva, se center za socialno delo ob izvajanju socialno varstvenih storitev povezuje s pristojnimi organi, organizacijami in nevladnimi organizacijami. Povezovanje poteka na podlagi skupnostnega pristopa in protokolov sodelovanja, ki jih pripravijo pristojna ministrstva.

Center za socialno delo lahko opravlja tudi druge storitve in naloge, če je to potrebno zaradi odpravljanja socialnih stisk in težav v posameznem okolju.

Center za socialno delo je učna baza za prakso študentov socialnega dela.

49.a člen

Center za socialno delo se ustanovi kot javni socialno varstveni zavod.

Znotraj centra za socialno delo delujejo enote centra za socialno delo, ki so notranje organizacijske enote in so organizirane tudi zunaj sedeža centra za socialno delo.

Centri za socialno delo poslujejo tudi v stalnih ali občasnih krajevnih pisarnah, ki so organizirane s sklepom direktorja centra za socialno delo.

Na enotah centra za socialno delo se izvajajo socialno varstvene storitve, javna pooblastila in naloge, ki jih centrom za socialno delo nalagajo drugi predpisi, ter socialnovarstveni programi, pomembni za občino in za sodelovanje z nevladnimi organizacijami, razen:

- vodenje postopkov o pravicah iz javnih sredstev (o otroškem dodatku, znižanju plačila za programe vrtcev, državni štipendiji, dodatni subvenciji malice za učence in dijake in subvenciji kosila za učence),
 - vodenje postopkov o pravici do dodatka za veliko družino,
 - naloge službe za koordinacijo in pomoč žrtvam,
 - vodenje in organiziranje interventne službe in kriznih centrov,
 - naloge, ki jih opravljajo koordinatorji obravnave v skupnosti in
 - naloge, ki jih opravljajo koordinatorji invalidskega varstva,
- ki se izvajajo na centru za socialno delo.

Ne glede na prvo alinejo prejšnjega odstavka se vodenje postopka o otroškem dodatku izvaja na enoti centra za socialno delo, če se hkrati vodi postopek o pravici do denarne socialne pomoči, o pravici do varstvenega dodatka, o pravici do kritja razlike do polne vrednosti zdravstvenih storitev, o pravici do plačila prispevka za obvezno zdravstveno zavarovanje ali o subvenciji najemnine.

Vlada Republike Slovenije z uredbo določi centre za socialno delo, njihov sedež in teritorialno pristojnost ter enote centra za socialno delo in njihova območja delovanja, tako da je zagotovljeno racionalno in učinkovito opravljanje nalog.

Vlada Republike Slovenije vsaka tri leta Državnemu zboru poroča o učinkovitosti delovanja centrov za socialno delo in enot centrov za socialno delo na območjih, kjer so ustanovljeni.

49.b člen

Socialno varstvene storitve, javna pooblastila in naloge, ki jih centrom za socialno delo nalagajo drugi predpisi, center za socialno delo opravlja tudi izven poslovnega časa, če je treba posredovati v nujnih in neodložljivih primerih izvajanja pomoči večjim skupinam ogroženega prebivalstva.

50. člen **(prenehal veljati)**

51. člen **(prenehal veljati)**

52. člen

Varstveni delovni center opravlja naloge vodenja in varstva ter organizira zaposlitev pod posebnimi pogoji za duševno in telesno prizadete odrasle osebe.

Poleg storitev iz prejšnjega odstavka lahko varstveno delovni center opravlja tudi pomoč na domu družinam duševno in telesno prizadetih oseb. ([prenehal veljati](#))

Varstveno delovni center lahko opravlja tudi posebne oblike priprav na zaposlitev.

53. člen

Dom za otroke opravlja naloge institucionalnega varstva otrok in mladoletnikov, prikrajšanih za normalno družinsko življenje po drugem odstavku 16. člena tega zakona.

54. člen

Socialno varstveni zavod za usposabljanje opravlja institucionalno varstvo otrok in mladoletnikov z zmerno, težjo ali težko motnjo v duševnem razvoju po tretjem odstavku 16. člena tega zakona.

54.a člen (črtan)

Organi zavoda

55. člen

Socialno varstveni zavod upravlja svet zavoda, ki ga poleg predstavnikov ustanovitelja in delavcev, sestavljajo še:

- predstavniki sveta lokalnih skupnosti v centru za socialno delo;
- predstavniki lokalne skupnosti in predstavniki oskrbovancev v domu za starejše;
- predstavniki invalidskih organizacij v posebnem zavodu iz 51. člena tega zakona in v varstveno delovnem centru iz 52. člena tega zakona;
- predstavniki zakonitih zastopnikov varovancev v posebnem zavodu in v varstveno delovnem centru;
- predstavniki staršev ali zakonitih zastopnikov otrok in mladoletnikov v domovih za otroke in socialno varstvenih zavodih za usposabljanje.

Podrobnejšo sestavo in številčno razmerje predstavnikov v svetu zavoda določi ustanovitelj z aktom o ustanovitvi. Z aktom o ustanovitvi se določi tudi način imenovanja oziroma izvolitve članov sveta.

56. člen

Strokovno delo in poslovanje socialno varstvenega zavoda organizira in vodi direktor, ki mora imeti:

- visoko strokovno ali univerzitetno izobrazbo iz 69. člena tega zakona, pet let delovnih izkušenj in opravljen strokovni izpit po tem zakonu,
- v domovih za starejše pa lahko tudi visoko strokovno ali univerzitetno izobrazbo druge družboslovne, zdravstvene ali medicinske smeri, pet let delovnih izkušenj in opravljen strokovni izpit po tem zakonu.

Mandat direktorja socialno varstvenega zavoda traja 5 let.

V socialno varstvenem zavodu, v katerem je v skladu z aktom o ustanovitvi poslovanje in vodenje strokovnega dela zavoda ločeno, je ne glede na določbo prejšnjega odstavka za direktorja, ki organizira delo in vodi poslovanje zavoda, lahko imenovana tudi oseba, ki ima visoko strokovno ali univerzitetno izobrazbo in 5 let delovnih izkušenj na področju dejavnosti socialnega varstva ali druge dejavnosti, ki je povezana s socialno varstveno dejavnostjo. Za vodenje strokovnega dela se v takem zavodu imenuje strokovni vodja, ki mora imeti strokovno izobrazbo iz 69. člena tega zakona, pet let delovnih izkušenj in opravljen strokovni izpit po tem zakonu.

Direktor centra za socialno delo imenuje in razreši pomočnika direktorja na enoti centra za socialno delo po predhodnem mnenju pristojnega organa lokalne skupnosti, na območju katere so prostori enote centra za socialno delo. Pomočnik direktorja na enoti centra za socialno delo mora imeti visoko strokovno ali univerzitetno izobrazbo iz 69. člena tega zakona, 5 let delovnih izkušenj in opravljen strokovni izpit po tem zakonu. Mandat pomočnika direktorja na enoti centra za socialno delo traja 5 let. Pomočnik direktorja na enoti centra za socialno delo vodi enoto centra za socialno delo in opravlja naloge, za katere ga pisno pooblasti direktor, zlasti za odločanje o razpolaganju s finančnimi sredstvi za financiranje socialnovarstvenih programov, pomembnih za občino in za sodelovanje z nevladnimi organizacijami ter sodelovanje z lokalnimi skupnostmi. Direktor centra za socialno delo v natečajno komisijo za vodenje izbirnega postopka za zasedbo prostega delovnega mesta imenuje pomočnika direktorja na enoti centra za socialno delo, kjer je prosto delovno mesto. Direktor centra za socialno delo lahko razreši pomočnika direktorja na enoti centra za socialno delo zlasti v primeru, če ugotovi, da pomočnik direktorja na enoti centra za socialno delo ne opravlja nalog, za katere je pooblaščen, ali če pri svojem delu krši zakon.

Direktor socialno varstvenega zavoda mora poleg pogojev iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena imeti opravljen program za vodenje socialno varstvenega zavoda, ki ga določi socialna zbornica v soglasju s Strokovnim svetom Republike Slovenije za splošno izobraževanje.

Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena je za direktorja lahko imenovan tudi kandidat, ki nima opravljenega programa za vodenje iz prejšnjega odstavka, mora pa ga opraviti najkasneje v enem letu od začetka opravljanja nalog direktorja. Če tega programa ne opravi v roku, mu mandat na podlagi zakona preneha.

Direktorja imenuje in razreši ustanovitelj zavoda.

Če je ustanoviteljica javnega socialno varstvenega zavoda Republike Slovenije, imenuje in razreši direktorja svet zavoda s soglasjem ministra, pristojnega za socialno varstvo, po predhodnem mnenju pristojnega organa lokalne skupnosti, v kateri ima zavod sedež. Pri centru za socialno delo imenuje in razreši direktorja svet zavoda s soglasjem ministra, pristojnega za socialno varstvo.

Če pristojni organ lokalne skupnosti, v kateri ima zavod sedež, ne da mnenja iz prejšnjega odstavka v 60 dneh od dneva, ko je bil zanj zaprosen, lahko svet zavoda nadaljuje postopek imenovanja in razrešitve direktorja brez tega mnenja.

Če minister, pristojen za socialno varstvo, ne da soglasja iz sedmega odstavka tega člena v 60 dneh od dneva, ko je bil zanj zaprosen, lahko svet zavoda odloči o imenovanju direktorja brez tega soglasja.

Ne glede na določbo sedmega odstavka tega člena lahko minister, pristojen za socialno varstvo, sam imenuje direktorja, če ga v roku treh mesecev po prenehanju mandata

dotedanjemu direktorju ali po njegovi razrešitvi, ne imenuje svet zavoda. Prav tako lahko minister sam razreši direktorja, če ugotovi:

- da direktor ne opravlja nalog, ki so mu naložene z zakonom ali pri svojem delu krši zakon,
- da je direktor objektivno odgovoren za slabo finančno poslovanje zavoda,
- da je pristojni organ zavoda zavrnil predlog programa dela, ki ga je predložil direktor,
- da je računsko sodišče podalo negativno mnenje o finančnem poslovanju zavoda,
- da je komisija za strokovni in upravni nadzor ugotovila hujše strokovne napake pri izvajanju dejavnosti zavoda,
- da ni poskrbel za začetek razpisnega postopka imenovanja direktorja v roku, ki ga določa statut zavoda.

57. člen

Ne glede na določbo prvega odstavka prejšnjega člena je lahko za direktorja, ki organizira in vodi strokovno delo in poslovanje socialno varstvenega zavoda, imenovana tudi oseba, ki ima končano višjo strokovno izobrazbo iz 69. člena tega zakona, dvajset let delovnih izkušenj, od tega najmanj pet let na vodilnih in vodstvenih delovnih mestih na področju socialnega varstva, in opravljen strokovni izpit po tem zakonu.

V socialno varstvenem zavodu, v katerem je v skladu z aktom o ustanovitvi poslovanje in vodenje strokovnega dela zavoda ločeno, je ne glede na določbo drugega odstavka prejšnjega člena za direktorja, ki organizira delo in vodi poslovanje doma, lahko imenovana tudi oseba, ki ima višjo strokovno izobrazbo iz 69. člena tega zakona in dvajset let delovnih izkušenj, od tega najmanj pet let na vodilnih in vodstvenih delovnih mestih na področju dejavnosti socialnega varstva, ki jo opravlja ta socialno varstveni zavod.

57.a člen

Akt o ustanovitvi javnega socialno varstvenega zavoda izda ustanovitelj, statut zavoda ali pravila pa sprejme svet zavoda.

58. člen

Strokovni svet socialno varstvenega zavoda je kolegijski strokovni organ zavoda.

Naloge, sestavo in način oblikovanja strokovnega sveta se določijo s statutom ali pravili zavoda, v skladu z aktom o ustanovitvi.

58.a člen

Svet lokalnih skupnosti je kolegijski posvetovalni organ v centru za socialno delo.

Naloge, sestava in način oblikovanja sveta lokalnih skupnosti se določijo s statutom ali pravili centra za socialno delo, v skladu z aktom o ustanovitvi.

2. Drugi socialno varstveni zavodi

59. člen

Pod pogoji, ki jih določa zakon, se lahko kot socialno varstveni zavod organizirajo tudi sprejemališča, materinski domovi, svetovalnice, stanovanjske skupine, centri za neodvisno življenje invalidov in druge oblike organizacij.

3. Skupne določbe

60. člen

Socialno varstveni zavod oziroma druga pravna oseba lahko začne z delom, če so poleg splošnih pogojev za ustanovitev zavoda oziroma druge pravne osebe, izpolnjeni tudi minimalni tehnični, kadrovski in drugi pogoji, ki jih predpiše minister, pristojen za socialno varstvo.

Izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka ugotavlja ministrstvo, pristojno za socialno varstvo.

60.a člen

Za ugovor zoper opravljeno storitev, za strokovni in upravni nadzor ter za vodenje zbirk podatkov se tudi za druge pravne osebe smiselno uporabljajo določbe 94., 103., 106., 111., 112. in 114. člena tega zakona.

61. člen

Ustanovitelj socialno varstvenega zavoda mora zagotavljati sredstva za investicijsko vzdrževanje in druge obveznosti, določene z zakonom in aktom o ustanovitvi.

Javnemu socialno varstvenemu zavodu zagotovi ustanovitelj del sredstev za redno investicijsko vzdrževanje, če ugotovi, da vrednost investicijskega vzdrževanja presega višino sredstev amortizacije oziroma sredstev za investicijsko vzdrževanje, ki jih javni socialno varstveni zavod oblikuje v skladu z metodologijo za oblikovanje cen storitev po tem zakonu.

4. Dobrodelne organizacije, organizacije za samopomoč in invalidske organizacije

62. člen

Dobrodelne organizacije so prostovoljne in neprofitne organizacije, ki jih z namenom, da bi reševale socialne stiske in težave prebivalcev, ustanovijo posamezniki v skladu z zakonom, ali verske skupnosti.

63. člen

Organizacije za samopomoč so prostovoljne in neprofitne organizacije, ki jih v skladu z zakonom ustanovijo posamezniki z namenom, da bi v njih skupno reševali socialne potrebe svojih članov.

64. člen

Invalidske organizacije so prostovoljne in neprofitne organizacije, ki jih ustanovijo invalidi in drugi posamezniki v skladu z zakonom, da v njih izvajajo posebne socialne programe in storitve, utemeljene na značilnostih invalidnosti po posameznih funkcionalnih okvarah, ki ogrožajo socialni položaj invalidov.

Dejavnosti invalidskih organizacij lahko zajemajo tudi posamezne sestavine dobrodelnosti in samopomoči.

5. Zasebno delo

65. člen

Socialno varstvene storitve lahko opravlja zasebnik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- da ima ustrezno strokovno izobrazbo v skladu z 69. ali 70. členom tega zakona;
- da ima opravljen strokovni izpit in je pridobil mnenje socialne zbornice;
- da ima najmanj tri leta delovnih izkušenj na področju, na katerem bo opravljal zasebno delo, če bo opravljal delo, za katero se zahteva najmanj višješolska izobrazba;
- da ni v delovnem razmerju;
- da mu ni s pravnomočno odločbo sodišča prepovedano opravljanje poklica;
- da ima zagotovljene prostore, opremo in kadre, če tako zahteva narava dela.

Ne glede na prejšnji odstavek lahko posamezne storitve v okviru javne službe v skladu z zakonom opravlja rejnik ali tretja oseba, če za te storitve sklene pogodbo s centrom za socialno delo.

66. člen

Ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, ugotavlja, ali zasebnik izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka prejšnjega člena.

Zasebnik, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega odstavka oziroma pravna oseba, ki izpolnjuje pogoje iz 60. člena tega zakona, lahko prične opravljati socialno varstvene storitve z dnem izdaje odločbe o vpisu v register zasebnikov in pravnih oseb, ki opravljajo socialno varstvene storitve.

67. člen

Register zasebnikov in pravnih oseb, ki opravljajo socialno varstvene storitve, vodi ministrstvo, pristojno za socialno varstvo.

Register zasebnikov in pravnih oseb iz prejšnjega odstavka je javen.

68. člen

Izbris iz registra zasebnikov in pravnih oseb, ki opravljajo socialno varstvene storitve, se opravi, če:

- zasebnik oziroma pravna oseba odjavi opravljanje socialno varstvenih storitev;
- zasebnik umre ali če pravna oseba preneha;
- je zasebniku oziroma pravni osebi s pravnomočno odločbo prepovedano opravljanje poklica oziroma dejavnosti;
- ne začne opravljati storitev v enem letu po vpisu v register;

- se ugotovi, da več ne izpolnjuje predpisanih pogojev za opravljanje storitev.

O izbrisu iz registra zasebnikov in pravnih oseb se izda odločba.

5.a Skupnosti socialno varstvenih zavodov

68.a člen

Javni socialno varstveni zavodi, ki opravljajo socialno varstvene storitve, se lahko povezujejo v skupnosti.

V skupnosti iz prejšnjega odstavka se lahko vključujejo tudi koncesionarji ter druge pravne in fizične osebe, ki v skladu s tem zakonom opravljajo storitve na področju socialnega varstva.

Skupnosti opravljajo zlasti naslednje naloge:

- koordinirajo razvojne aktivnosti v okviru dejavnosti in sodelujejo pri oblikovanju politike razvoja socialnega varstva,
- sodelujejo pri opredeljevanju pogojev za opravljanje dejavnosti,
- uresničujejo skupne naloge in interese izvajalcev na posameznem področju.

Skupnosti lahko za opravljanje upravnih nalog na področju socialnega varstva pridobijo javno pooblastilo. Naloge, ki jih skupnosti opravljajo kot javno pooblastilo, določi zakon.

Izvajanje javnih pooblastil iz prejšnjega odstavka se financira iz državnega proračuna.

68.b člen

Skupnost socialnih zavodov Slovenije na področju institucionalnega varstva starejših in na področju varstva posebnih skupin odraslega prebivalstva, ki ga izvajajo domovi za starejše in posebni socialno varstveni zavodi za odrasle (v nadaljevanju: področje dejavnosti skupnosti), opravlja naslednje naloge kot javna pooblastila:

1. na podlagi predhodnega mnenja ministrstva, pristojnega za socialno varstvo, oblikuje pravila za vodenje sistemov, ki tvorijo poenoten informacijski sistem na področju dejavnosti skupnosti,
2. vzpostavi, vodi, vzdržuje in nadzoruje centralno zbirko podatkov s področja dejavnosti skupnosti in je upravljavec centralne zbirke osebnih podatkov na tem področju,
3. načrtuje in izvaja izobraževanje za delavce na področju dejavnosti skupnosti, ki niso strokovni delavci ali strokovni sodelavci po tem zakonu,
4. v skladu z veljavnimi normativi in standardi iz drugega odstavka 11. člena tega zakona določa podrobnejše standarde za izvajanje posameznih vrst oskrbe in kriterije za določitev vrst oskrbe glede na potrebe uporabnikov storitve na področju dejavnosti skupnosti.

68.c člen

Skupnost centrov za socialno delo Slovenije na področju izvajanja dejavnosti centrov za socialno delo opravlja naslednje naloge kot javna pooblastila:

1. določa katalog nalog, ki jih izvajajo centri za socialno delo:
 - kot socialno varstvene storitve,

- kot naloge, ki so jim z zakonom poverjene kot javna pooblastila in
 - kot naloge, ki jim jih nalagajo drugi predpisi, kar za to področje dejavnosti služi kot podlaga za delovanje enotnega informacijskega sistema socialnega varstva;
2. določa standarde in s soglasjem ministra, pristojnega za socialno varstvo, določa normative za izvajanje posameznih vrst nalog:
- nalog, ki so centrom za socialno delo z zakonom poverjene kot javna pooblastila in
 - nalog, ki jih centrom za socialno delo nalagajo drugi predpisi.

6. Delavci, ki opravljajo socialno varstvene storitve

69. člen

Socialno varstvene storitve opravljajo strokovni delavci in strokovni sodelavci.

Strokovni delavci po tem zakonu so delavci, ki so končali višjo ali visoko šolo, ki izobražuje za socialno delo in so opravili šestmesečno pripravništvo ali imajo šest mesecev delovnih izkušenj na področju socialnega varstva ter strokovni izpit za delo na področju socialnega varstva.

Strokovni delavci so tudi delavci, ki so končali višjo ali visoko šolo psihološke ali biopsihološke smeri, pedagoške smeri in njenih specialnih disciplin, upravne, pravne, sociološke, zdravstvene smeri – smer delovne terapije in teološke smeri z ustrezno specializacijo ter imajo opravljeno devetmesečno pripravništvo ali imajo devet mesecev delovnih izkušenj na področju socialnega varstva in opravljen strokovni izpit po tem zakonu.

Strokovni delavci v domovih za otroke in v socialno varstvenih zavodih za usposabljanje so strokovni delavci iz drugega odstavka tega člena in delavci, ki so končali višjo ali visoko šolo pedagoške, socialno pedagoške, psihološke ali biopsihološke smeri ter defektološke smeri in so opravili devetmesečno pripravništvo ali imajo devet mesecev delovnih izkušenj na področju socialnega varstva in strokovni izpit.

70. člen

Strokovni sodelavci po tem zakonu so delavci, ki opravljajo posamezne socialno varstvene storitve in so končali programe izobraževanja v skladu s posebnimi predpisi ter imajo opravljeno devetmesečno pripravništvo ali imajo devet mesecev delovnih izkušenj na področju socialnega varstva in strokovni izpit.

Vrste in stopnje programov izobraževanja iz prejšnjega odstavka, ki zagotavljajo strokovnim sodelavcem ustrezno strokovno usposobljenost za opravljanje posameznih storitev, določi socialna zbornica.

71. člen

Vsebino in potek pripravništva s splošnim aktom določi socialna zbornica.

Socialna zbornica s splošnim aktom določi tudi vsebino, pogoje in način opravljanja strokovnega izpita ter način organiziranja in izvajanja preverjanja znanja za pridobitev strokovnega izpita za področje socialnega varstva.

K splošnemu aktu iz prvega in prejšnjega odstavka tega člena da soglasje minister, pristojen za socialno varstvo.

72. člen

Posamezne socialno varstvene storitve lahko opravljajo pod vodstvom strokovnih delavcev s prostovoljnim in nepoklicnim delom tudi laični delavci, za katere strokovna izobrazba ni posebej predpisana.

73. člen

Strokovni delavci in strokovni sodelavci v javnih socialno varstvenih zavodih so se dolžni izobraževati in usposablјati.

Strokovno izobraževanje in usposablјanje iz prejšnjega odstavka podrobneje določi socialna zbornica.

74. člen

Strokovni delavci in strokovni sodelavci z višješolsko strokovno izobrazbo, lahko napredujejo v naziv mentor in svetovalec, strokovni delavci in strokovni sodelavci z visokošolsko izobrazbo pa v naziv samostojni svetovalec in višji svetovalec.

Napredovanje strokovnih delavcev in strokovnih sodelavcev podrobneje predpiše minister, pristojen za socialno varstvo.

75. člen

Republika Slovenija podeljuje strokovnim delavcem, strokovnim sodelavcem ter laičnim delavcem na področju socialnega varstva nagrade in priznanja kot posebna družbena priznanja za izjemne uspehe pri delu na področju socialnega varstva.

Minister, pristojen za socialno varstvo predpiše natančnejše pogoje za podeljevanje nagrad in priznanj iz prejšnjega odstavka, sestavo komisije in postopek za podeljevanje nagrad in priznanj.

V. SOCIALNA ZBORNICA

76. člen

Socialna zbornica je pravna oseba.

77. člen

Socialna zbornica skrbi za povezanost, razvoj in strokovni dvig socialno varstvene dejavnosti.

Socialna zbornica kot javna pooblastila opravlja naslednje naloge:

- določi programe usposablјanja, ki jih določa ta zakon,
- za strokovne delavce in strokovne sodelavce načrtuje in organizira stalno strokovno izobraževanje in usposablјanje iz 73. člena tega zakona,
- določa vrste in stopnje programov izobraževanja za strokovne sodelavce v socialnem varstvu po 70. členu tega zakona in določa, v katerih primerih je potrebno preizkusiti

usposobljenost pred začetkom opravljanja posameznih storitev in nalog na področju socialnega varstva,

- določi vsebino in potek pripravništva, sestavine programa, mentorstvo in način spremljanja in ocenjevanja pripravništva ter nadzoruje izvajanje pripravništva v skladu s splošnim aktom iz prvega odstavka 71. člena tega zakona,
- določa vsebino, pogoje in način opravljanja strokovnega izpita ter organizira in izvaja preverjanje znanja za pridobitev strokovnega izpita na področju socialnega varstva,
- pripravlja in sprejema kataloge potrebnih znanj in preverja usposobljenost za opravljanje posameznih storitev in nalog na področju socialnega varstva,
- načrtuje in organizira supervizijo strokovnega dela strokovnih delavcev in strokovnih sodelavcev,
- rešuje oziroma preizkuša ugovore iz 94. člena tega zakona,
- organizira in izvaja inštruktažno svetovanje v skladu s 108.b členom tega zakona,
- upravlja in obdeluje imenike podatkov zunanjih sodelavcev za namene vodenja in odločanja v postopkih po tem zakonu ter za namene varstva in pomoči izvajalcem na področju socialnega varstva in zagotavljanje strokovnega dela.

Imenik zunanjih sodelavcev iz desete alineje drugega odstavka tega člena vsebuje naslednje podatke: ime in priimek, telefonsko številko, elektronski naslov in strokovno izobrazbo oziroma znanstveni naslov zunanjega sodelavca; izobrazbo zunanjega sodelavca za področja strokovnega dela; področja strokovnega dela, za katera je zunanji sodelavec usposobljen; leto in pravilno številko izdanega potrdila ali licence.

Socialna zbornica opravlja tudi druge naloge, zlasti pa:

- sprejme kodeks etike delavcev na področju socialnega varstva, promovira ter nadzira njegovo izvajanje in ukrepa ob njegovem kršenju,
- daje mnenja v postopkih podelitve koncesij, dovoljenj za delo in mnenja iz 18.š člena tega zakona,
- spremlja in izvaja projekte supervizije dela strokovnih delavcev,
- izvaja usposabljanje strokovnih delavcev in strokovnih sodelavcev,
- sodeluje pri pripravi zakonskih predpisov in pri pripravi strokovnih podlag za socialno varstveni program,
- predlaga člane za strokovni svet iz 8. člena tega zakona,
- vodi evidenco o javno verificiranih socialnovarstvenih programih,
- vodi postopek strokovne verifikacije socialnovarstvenih programov.

Socialna zbornica opravlja tudi naloge za svoje člane in naročnike storitev.

78. člen

Delo zbornice se financira iz:

- prispevkov članov;
- daril in volil;
- drugih virov;
- iz republiškega proračuna za naloge iz drugega odstavka prejšnjega člena.

79. člen

Zbornica sprejme statut, s katerim določi svojo organizacijo, organe in njihove pristojnosti.

Pri sestavi organov zbornice je potrebno upoštevati načelo zastopanosti delavcev v javnih zavodih, drugih socialno varstvenih zavodih, dobrodelnih organizacijah, organizacijah za samopomoč, invalidskih organizacijah in zasebnikov.

Kadar pristojni organi zbornice odločajo o zadevah iz 6. in 7. točke drugega odstavka 77. člena tega zakona, morajo biti pri odločanju paritetno zastopani delavci iz prejšnjega odstavka.

K statutu zbornice da soglasje Vlada Republike Slovenije, v delu, ki se nanaša na javna pooblastila.

V.A STATUS NEVLADNIH ORGANIZACIJ V JAVNEM INTERESU NA PODROČJU SOCIALNEGA VARSTVA

79.a člen

Nevladni organizaciji, ki deluje na področju socialnega varstva, se podeli status nevladne organizacije v javnem interesu na področju socialnega varstva, če poleg splošnih pogojev, ki jih določa zakon, ki ureja status nevladne organizacije v javnem interesu, izpolnjuje tudi posebne pogoje:

- da ima sprejet program dela, iz katerega je razvidno, da deluje v javnem interesu na področju preprečevanja ali odpravljanja socialnih stisk in težav posameznikov, družin ali skupin prebivalstva in v skladu s kodeksom etičnih načel v socialnem varstvu;
- da zagotavlja strokovno usposobljen kader po tem zakonu.

79.b člen (črtan)

79.c člen (črtan)

V.B POSKUSNO IZVAJANJE SOCIALNO VARSTVENE DEJAVNOSTI

79.č člen

Posodabljanje socialno varstvenih storitev, uvajanje novih storitev in organizacijske novosti na področju socialno varstvene dejavnosti se lahko pred uvedbo preverjajo s poskusnim izvajanjem.

Poskusno izvajanje iz prejšnjega odstavka se izvaja skladno cilji, ki so za področje socialnega varstva sprejeti v strateških dokumentih Državnega zbora in Vlade Republike Slovenije, temelji pa na usmerjenosti v posameznika in spoštovanje njegovega spola, starosti in kulture ter na načelih strokovnosti, preglednosti, preverljivosti, racionalne uporabe javnih sredstev in ciljne usmerjenosti.

Vsebinsko, izvajalca v mreži javne službe in območje, na katerem se izvaja poskus, določi minister, pristojen za socialno varstvo, sam ali na predlog ene od skupnosti socialno varstvenih zavodov, strokovne zbornice, strokovnih inštitucij, reprezentativnih uporabniških združenj in raziskovalnih organizacij.

Ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, je lahko izvajalec poskusnega izvajanja, če je to potrebno za izvedbo projekta poskusnega izvajanja.

Izvajalec iz tretjega odstavka tega člena lahko v izvajanje poskusa vključi tudi druge izvajalce s področja socialnega varstva, zdravstva in izobraževanja ter nevladne organizacije in zasebnike, ki izpolnjujejo kadrovske, prostorske in regionalne pogoje, določene z javnim razpisom.

Izvajalec iz tretjega odstavka tega člena mora sprejeti postopke in ukrepe za zavarovanje osebnih podatkov oseb, vključenih v poskusno izvajanje iz prvega odstavka tega člena, na način, kot je določen z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

Osebo je mogoče vključiti v poskusno izvajanje iz prvega odstavka tega člena le na podlagi njenega pisnega soglasja oziroma soglasja njenega zakonitega zastopnika.

Osebe, vključene v poskusno izvajanje iz prvega odstavka tega člena, lahko v času vključenosti pridobijo pravico do denarne nagrade ter do kritja stroškov prevoza in prehrane, ki so povezani z vključitvijo v poskusno izvajanje. Upravičenost do teh prejemkov in njihova višina je odvisna od trajanja vključitve osebe v projekt poskusnega izvajanja in od projekta poskusnega izvajanja.

Višino denarnih prejemkov iz prejšnjega odstavka in njihovo izplačilo podrobneje določi minister, pristojen za socialno varstvo, na podlagi potrjenega projekta poskusnega izvajanja.

Denarna nagrada iz tega člena se ne šteje kot dohodek, ki se upošteva pri uveljavljanju denarne socialne pomoči po zakonu, ki ureja socialno varstvene prejemke. Osebe, upravičene do denarne nagrade iz tega člena, se ne štejejo kot delovno aktivne osebe po zakonu, ki ureja socialno varstvene prejemke.

Osebe, vključene v poskusno izvajanje iz prvega odstavka tega člena, zaradi vključenosti v projekt ne izgubijo pravic in statusov po tem ali drugih predpisih.

Postopek uvajanja, izvajanja, časovno omejitev obdobja izvajanja, spremljanje, evalvacijo, vire financiranja, način porabe sredstev in merljive cilje poskusnega izvajanja iz prvega odstavka tega člena ter postopek izbora izvajalcev določi minister, pristojen za socialno varstvo. Uresničevanje ciljev se preveri najkasneje po preteku polovice določenega časovnega obdobja poskusnega izvajanja in po njegovem zaključku.

Minister, pristojen za socialno varstvo, prepove nadaljnje izvajanje poskusa, če so kršene pravice oseb, ki so vključene v poskusno izvajanje iz prvega odstavka tega člena ali če poskusno izvajanje ne dosega zastavljenih ciljev.

Vsebine, ki se izvajajo v obliki poskusnega izvajanja iz prvega odstavka tega člena, se financirajo iz evropskih skladov, pripadajočega dela slovenske udeležbe iz proračuna Republike Slovenije oziroma na podlagi finančne udeležbe izvajalca oziroma uporabnika. Vsebine iz prvega odstavka se lahko financirajo tudi iz proračunov občin na podlagi njihovega soglasja.

79.d člen

Za potrebe uvajanja, izvajanja, spremljanja, poročanja, preverjanja namenskosti porabljenih sredstev evropske kohezijske politike in evalviranja poskusnega izvajanja socialno varstvene dejavnosti iz prejšnjega člena ter za znanstveno raziskovalne in

statistične namene, se vodi centralna zbirka podatkov, ki zajema projekte poskusnega izvajanja socialno varstvene dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: centralna zbirka podatkov).

Centralna zbirka podatkov iz prejšnjega odstavka vsebuje naslednje podatke osebe in njenega zakonitega zastopnika:

- osebno ime,
- enotno matično številko občana,
- spol,
- naslov bivanja,
- telefonsko številko,
- elektronski naslov,
- podatke o državljanstvu,
- podatke o dovoljenju za prebivanje tujca,
- podatke o prebivališču,
- podatke, ki se nanašajo na družinska razmerja (število družinskih članov, tip družine, razmerje do vključene osebe),
- podatke o gospodinjstvu,
- podatke, ki se nanašajo na vrsto življenjske skupnosti (zakonska zveza ali zunajzakonska skupnost ali registrirana istospolna partnerska skupnost),
- podatke o statusu (podatke o šolanju, o zaposlitvi, o upokojitvi, drugo),
- podatke o izobrazbi,
- podatke o zdravstvenem stanju in invalidnosti,
- podatke o plačah in drugih dohodkih in prejemkih,
- podatke o premoženju,
- podatke o socialnih stiskah in težavah oseb in družine ter predhodnih obravnavah in vključitvah,
- davčno številko,
- številko transakcijskega oziroma drugega računa, na katerega bo oseba prejemala socialne prejemke,
- podatke, ki se nanašajo na stanovanjske in bivalne pogoje,
- podatke o predhodnih vključitvah v druge programe, ki vplivajo na socialni, zdravstveni, zaposlitveni in izobraževalni položaj osebe.

Centralna zbirka podatkov iz prejšnjega odstavka lahko vsebuje tudi podatke, ki niso osebni, ki so potrebni za doseg namena iz prvega odstavka tega člena.

Za posamezen projekt poskusnega izvajanja iz 79.č člena tega zakona se zbirajo samo tisti osebni podatki iz drugega odstavka tega člena, ki so potrebni za doseg namena posameznega projekta.

79.e člen

Centralno zbirko podatkov projektov poskusnega izvajanja iz 79.č člena tega zakona vodi ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, kot upravljavec te zbirke.

Izvajalci v mreži javne službe in izvajalci izbrani na podlagi petega odstavka 79.č člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: izvajalci poskusnega izvajanja) za namene vključitve podatkov v centralno zbirko podatkov iz prejšnjega člena ter za namene uvajanja, izvajanja, spremljanja in evalviranja posameznega projekta poskusnega izvajanja iz 79.č člena tega zakona zbirajo in obdelujejo tiste osebne podatke iz drugega odstavka prejšnjega člena, ki so potrebni za doseg namena posameznega projekta poskusnega izvajanja iz 79.č člena tega zakona.

Izvajalci poskusnega izvajanja posredujejo ministrstvu, pristojnemu za socialno varstvo, osebne podatke iz prejšnjega odstavka za namene vodenja centralne zbirke iz 79.d člena tega zakona.

79.f člen

Podatki za osebe, vključene v poskusno izvajanje iz 79.č člena tega zakona, se zbirajo na podlagi pisnega soglasja osebe oziroma njenega zakonitega zastopnika, neposredno od osebe oziroma njenega zakonitega zastopnika in od drugih upravljavcev zbirk podatkov, za katere je oseba oziroma njen zakoniti zastopnik podal pisno soglasje.

79.g člen

Ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, lahko osebne podatke, ki se vodijo v centralni zbirki podatkov iz 79.d člena tega zakona, zbira in obdeluje samo za namene, kot so opredeljeni v prvem odstavku 79.d člena tega zakona.

Izvajalci poskusnega izvajanja osebne podatke, ki jih pridobijo iz centralne zbirke podatkov iz 79.d člena tega zakona, obdelujejo samo za dosego namena posameznega projekta poskusnega izvajanja iz 79.č člena tega zakona.

Inštitut Republike Slovenije za socialno varstvo brezplačno pridobiva podatke iz centralne zbirke podatkov iz 79.d člena tega zakona in jih uporablja za analize, spremljanje izvajanja posameznega projekta poskusnega izvajanja iz 79.č člena tega zakona ter znanstvenoraziskovalne in statistične namene v obliki, ki onemogoča identifikacijo oseb.

79.h člen

Podatki iz centralne zbirke podatkov iz 79.d člena tega zakona se hranijo pet let po prenehanju poskusnega izvajanja iz 79.č člena tega zakona, če posamezni zakon za določene podatke ne določa drugače.

Podatki iz zbirk podatkov izvajalcev poskusnega izvajanja se hranijo pet let po prenehanju poskusnega izvajanja iz 79.č člena tega zakona, če posamezni zakon za določene podatke ne določa drugače.

VI. SOCIALNO VARSTVENE STORITVE, KI SE OPRAVLJAJO IZVEN SOCIALNO VARSTVENE DEJAVNOSTI

80. člen

Če posamezne socialno varstvene storitve po tem zakonu, opravljajo socialne službe, organizirane kot del enotnega sistema vzgoje in izobraževanja, zdravstva, zaposlovanja ter pravosodja, se te storitve opravljajo po normativih in standardih iz drugega odstavka 11. člena tega zakona.

Socialne službe iz prejšnjega odstavka lahko opravljajo tudi naloge socialne preventive za delovno področje, za katero so ustanovljene.

VII. POSTOPKI

1. Krajevna pristojnost

81. člen

Krajevna pristojnost v vseh zadevah, za katere so pristojni centri za socialno delo, se določi po stalnem prebivališču osebe, ki potrebuje pomoč in varstvo. Če oseba nima stalnega prebivališča, se določi krajevna pristojnost po njenem začasnem prebivališču, če nima niti tega, pa po njenem zadnjem stalnem prebivališču oziroma zadnjem začasnem prebivališču.

Če se krajevna pristojnost ne da določiti po prejšnjem odstavku, se določi po kraju, kjer je nastal povod za postopek.

Krajevna pristojnost za mladoletno osebo se določa po stalnem oziroma začasnem prebivališču obeh staršev. Če imajo starši prijavljeno stalno oziroma začasno prebivališče na različnih naslovih, se krajevna pristojnost določi po stalnem oziroma začasnem prebivališču večine družinskih članov. Za mladoletno osebo, katere starši ne živijo skupaj, se krajevna pristojnost določi po stalnem oziroma začasnem prebivališču tistega od staršev, kateremu je bila mladoletna oseba zaupana v varstvo in vzgojo oziroma pri katerem mladoletna oseba živi. Če je bila mladoletna oseba zaupana v varstvo in vzgojo obema staršema, se krajevna pristojnost določi po stalnem prebivališču mladoletne osebe. Če je mladoletna oseba s sodno odločbo zaupana v varstvo in vzgojo drugi osebi, se krajevna pristojnost določi po stalnem oziroma začasnem prebivališču te osebe. Če krajevne pristojnosti tako ni mogoče določiti, se določi po kraju, kjer je nastal povod za postopek.

Krajevna pristojnost v zadevah, v katerih se upravičenost do pravice ugotavlja za vso družino, njeni družinski člani pa imajo prijavljeno stalno oziroma začasno prebivališče na različnih naslovih, se določi po dejanskem prebivališču večine družinskih članov oziroma po stalnem oziroma začasnem prebivališču večine družinskih članov. Če krajevne pristojnosti tako ni mogoče določiti, se določi po kraju, v katerem je nastal povod za postopek.

Ne glede na prvi, drugi, tretji in četrti odstavek tega člena so centri za socialno delo pristojni na območju celotne države za socialno varstveno storitev prva socialna pomoč.

82. člen

Če sem med postopkom spremenijo okoliščine, na podlagi katerih je bila po tem zakonu določena krajevna pristojnost, nadaljuje postopek glede na spremenjene okoliščine pristojni center za socialno delo.

Ne glede na prejšnji odstavek je za:

- postopek v izvrševanju javnih pooblastil na področju ukrepov centra za socialno delo, rejništva in skrbništva, kadar mladoletna oseba ne živi z nobenim od staršev, in
 - socialno varstvene storitve, postopke v izvrševanju javnih pooblastil ali druge naloge v primerih varstva odraslih oseb, nameščenih v institucionalno varstvo,
- pristojen center za socialno delo, ki je kot krajevno pristojen začel postopek.

83. člen

Če nastane spor o pristojnosti, mora center za socialno delo, ki je začel postopek, svoje delo opravljati vse dotlej, dokler se ne odloči o sporu.

84. člen

V sporih o krajevni pristojnosti med centri za socialno delo na območju Republike Slovenije odloča ministrstvo, pristojno za socialno varstvo.

85. člen

Ministrstvo pristojno za socialno varstvo, lahko določi za postopek v izvrševanju javnih pooblastil drug center za socialno delo, kot tisti, ki je krajevno pristojen, če je očitno, da se bo tako lažje izvedel postopek ali če so za to drugi tehtni razlogi.

Sklep iz prejšnjega odstavka izda ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, na predlog centra za socialno delo.

2. Odločanje v izvrševanju javnih pooblastil

86. člen

Kadar socialno varstveni zavodi v izvrševanju javnih pooblastil, odločajo o pravicah, obveznostih ali pravnih koristih posameznikov, postopajo po zakonu o splošnem upravnem postopku, če niso posamezna vprašanja postopka v tem ali drugem zakonu drugače urejena.

87. člen

Pri izvrševanju javnih pooblastil iz prejšnjega člena uporabljajo socialno varstveni zavodi pečat.

Pečat je okrogle oblike. V zunanjem krogu ima napis »Republika Slovenija«, v sredini pa grb Republike Slovenije. Pečat vsebuje še ime in sedež zavoda.

87.a člen

Kadar centri za socialno delo odločajo v upravnih zadevah o pravicah in koristih otroka po 120. in 121. členu Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih (Uradni list RS, št. 69/04 – uradno prečiščeno besedilo, 101/07 – odl. US, 90/11 – odl. US, 84/12 – odl. US in 82/15 – odl. US), si morajo v posebnem ugotovitvenem postopku pred odločitvijo pridobiti mnenje strokovne komisije in razpisati ustno obravnavo.

88. člen

([prenehal veljati](#))

89. člen

([delno se preneha uporabljati](#))

O pritožbah zoper odločbe socialno varstvenih zavodov odloča ministrstvo, pristojno za socialno varstvo.

3. Postopek pri uveljavljanju in izvajanju storitev

90. člen

Postopek za uveljavljanje storitev po tem zakonu se začne na zahtevo upravičenca ali njegovega zakonitega zastopnika. Center za socialno delo začne postopek po uradni dolžnosti, če izve za okoliščine, iz katerih izhaja utemeljen razlog, zaradi katerega je potrebno določeni osebi nuditi storitev po tem zakonu.

91. člen

Pobudo za začetek postopka po uradni dolžnosti dajo lahko zakonec, otroci, osebe, ki živijo v skupnem gospodinjstvu z osebo, ki potrebuje varstvo in pomoč, delodajalec in sindikat.

Organi ter zavodi in druge organizacije, ki pri svojem delu ugotovijo ogroženost otroka, mladoletnika ali osebe, ki ji je odvzeta poslovna sposobnost, so dolžni o tem obvestiti center za socialno delo na svojem območju.

92. člen

Kadar socialno varstveni zavod oziroma strokovni delavec ob uveljavljanju storitve ugotovi, da zadeva sodi v njegovo pristojnost, si je dolžan prizadevati, da z upravičencem doseže dogovor o trajanju, vrsti in načinu zagotavljanja storitve.

Sklenjen dogovor o trajanju, vrsti in načinu zagotavljanja storitve institucionalnega varstva šteje za akt, s katerim je upravičenec nameščen v zavod ali premeščen v okviru zavoda ali v drug zavod.

93. člen

Postopki izvajanja storitev morajo biti vodeni tako, da zagotavljajo zaupnost podatkov ter osebno integriteto in dostojanstvo upravičenca.

Strokovni delavci in strokovni sodelavci, ki opravljajo socialno varstvene storitve so dolžni varovati kot poklicno skrivnost podatke o materialnih in socialnih stiskah posameznika in o vzrokih, okoliščinah in posledicah tega stanja.

Podatke iz prejšnjega odstavka so dolžne varovati kot poklicno skrivnost tudi osebe, ki so jim ti podatki dosegljivi zaradi narave njihovega dela.

Podatki iz drugega odstavka tega člena se ne smejo dajati drugim osebam oziroma javnosti in tudi ne objavljati na način, ki bi omogočal razkriti posameznika, na katerega se nanašajo. Dolžnost varovanja poklicne skrivnosti lahko strokovnega delavca ali sodelavca, razreši prizadeta oseba sama ali sodišče, za mladoletne osebe in za osebe pod skrbništvom pa starši oziroma skrbniki.

94. člen

Če upravičenec ni zadovoljen s posamezno storitvijo lahko zoper delo strokovnega delavca ali strokovnega sodelavca vloži ugovor pri svetu socialno varstvenega zavoda, zoper opravljeno storitev zasebnika pa na socialno zbornico.

Ugovor je potrebno vložiti v roku osem dni od opravljene storitve, zoper katero ugovarja.

95. člen

Svet socialno varstvenega zavoda oziroma socialna zbornica preizkusi ugovor, določi, kaj naj se ukrene ter o tem obvesti upravičenca, ki je ugovarjal, v roku 15 dni od prejema ugovora.

96. člen

Če z upravičencem ni mogoče skleniti dogovora o trajanju, vrsti in načinu zagotavljanja storitve institucionalnega varstva iz 92. člena tega zakona, odloča socialno varstveni zavod o namestitvi, premestitvi ali odpustu upravičenca iz zavoda po določbah zakona o splošnem upravnem postopku, če posamezna vprašanja upravnega postopka s tem zakonom niso drugače urejena. Pritožba zoper odločbo o namestitvi ali premestitvi ne zadrži izvršitve odločbe.

VIII. FINANCIRANJE

97. člen

Socialno varstvena dejavnost se financira iz proračuna republike in občine.

Sredstva za financiranje socialno varstvene dejavnosti se zagotavljajo tudi s plačili storitev, s prispevki dobrotelnih organizacij in organizacij za samopomoč ter invalidskih organizacij, s prispevki donatorjev in iz drugih virov.

1. Financiranje socialno varstvene dejavnosti iz proračuna Republike Slovenije

98. člen

Iz proračuna Republike Slovenije se financirajo:

- dejavnosti, potrebne za delovanje in razvoj sistema socialnega varstva iz 6. člena tega zakona;
- socialna preventiva;
- prva socialna pomoč;
- pomoč družini za dom;
- izvrševanje javnih pooblastil;
- institucionalno varstvo iz 16. člena tega zakona, razen stroškov storitev v zavodih za odrasle, kadar je upravičenec oziroma drug zavezanec delno ali v celoti oproščen plačila;
- vodenje in varstvo ter zaposlitev pod posebnimi pogoji;
- krizna namestitve;
- interventna služba;
- investicije v socialno varstvene zavode;
- skupne naloge socialnega varstva iz programa, ki ga vsako leto določi državni zbor;

- naloge socialne zbornice iz drugega odstavka 77. člena tega zakona;
- osebna pomoč;
- podpora žrtvam kaznivih dejanj;
- naloge, ki jih skupnosti iz 68.a člena tega zakona opravljajo kot javno pooblastilo;
- javni socialnovarstveni programi, razvojni in eksperimentalni socialnovarstveni programi, pomembni za državo in sodelovanje z nevladnimi organizacijami;
- pravice družinskega pomočnika.

Ne glede na določbe tega zakona se iz proračuna Republike Slovenije financirajo tudi stroški storitev v zavodih za odrasle, če upravičenec pred prijavo stalnega prebivališča na podlagi dokončne odločbe upravne enote, izdane v postopku ugotavljanja stalnega prebivališča skladno z zakonom, ki ureja prijavo prebivališča, na naslovu nastanitvenega centra ali na naslovu zavoda, v katerem je nastanjen, v Republiki Sloveniji ni imel prijavljenega stalnega prebivališča.

98.a člen

Ne glede na določbo prejšnjega člena lahko socialno varstveni zavodi, ki izvajajo institucionalno varstvo, sredstva za investicije pridobivajo tudi na finančnem trgu.

V primeru iz prejšnjega odstavka mora socialno varstveni zavod pridobiti soglasje ministrstva, pristojnega za finance, na podlagi predhodnega mnenja ministrstva, pristojnega za socialne zadeve.

98.b člen

Javni in razvojni socialnovarstveni programi se sofinancirajo na podlagi javnega razpisa.

Javni razpis za izbiro in dodelitev sredstev javnim socialnovarstvenim programom in razvojnim socialnovarstvenim programom iz 18.s člena tega zakona, ki so pomembni za državo, se objavi enkrat letno v obsegu zagotovljenih sredstev.

V javnem razpisu se določijo področja in vrste socialnovarstvenih programov, ki se sofinancirajo, način sofinanciranja in pogoji za izvajanje programov, določeni v 18.s členu tega zakona in podzakonskemu predpisu, izdanemu na njegovi podlagi.

Minister, pristojen za socialno varstvo, izda sklep o izboru javnega socialnovarstvenega programa kot prejemnika sredstev za največ deset let, sklep o izboru razvojnega socialnovarstvenega programa pa za največ tri leta.

Pogodba za izvajanje javnega socialnovarstvenega programa se sklene za vsako leto posebej.

Če je bil znesek javnih sredstev v pogodbi o izvajanju socialnovarstvenega programa določen glede na predvidevanje, da sredstva proračuna, namenjena za socialno varstvo, v času veljavnosti pogodbe ne bodo manjša, kot so bila ob podpisu pogodbe, pa so se kasneje zmanjšala v takšnem obsegu, da programa ni več mogoče izpolniti v dogovorjenem obsegu, se pogodba iz tega razloga v javnem interesu spremeni.

Pogodba o izvajanju socialnovarstvenega programa se lahko spremeni tudi, če ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, predlaga spremembo obsega ali aktivnosti programa ali če tako spremembo predlaga izvajalec in če ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, s tem soglaša, ker je predlagana sprememba v javnem interesu.

Ta člen se smiselno uporablja tudi za sofinanciranje eksperimentalnih socialnovarstvenih programov.

2. Financiranje socialno varstvene dejavnosti iz proračuna občine

99. člen

Iz proračuna občine se financirajo:

- pomoč družini na domu, najmanj v višini 50% subvencije k ceni storitve in v višini, za katero je upravičenec oziroma drug zavezanec delno ali v celoti oproščen plačila;
- stroški storitev v zavodih za odrasle, kadar je upravičenec oziroma drug zavezanec delno ali v celoti oproščen plačila;
- javni socialnovarstveni programi, razvojni in dopolnilni socialnovarstveni programi, pomembni za občino in sodelovanje z nevladnimi organizacijami.

Sredstva za financiranje pravic in prispevkov oziroma storitev in pomoči iz prejšnjega odstavka se financirajo iz proračuna občine, na območju katere ima upravičenec storitev in pomoči prijavljeno stalno prebivališče.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se stroški storitve iz tretje alineje prvega odstavka tega člena pri prijavi stalnega prebivališča na naslovu socialnovarstvenega zavoda na podlagi dokončne odločbe upravne enote, izdane v postopku ugotavljanja stalnega prebivališča skladno z zakonom, ki ureja prijavo prebivališča, financirajo iz proračuna občine, v kateri je imel upravičenec prijavljeno stalno prebivališče pred prijavo stalnega prebivališča na naslovu zavoda.

3. Plačilo storitev

100. člen

Upravičenci in drugi zavezanci so dolžni plačati vse po tem zakonu opravljene storitve, razen storitev socialne preventive, prve socialne pomoči, podpore žrtvam kaznivih dejanj in institucionalnega varstva v socialno varstvenih zavodih za usposabljanje, ki so za vse upravičence brezplačne.

Prejemniki trajne denarne socialne pomoči in prejemniki nadomestila za invalidnost po zakonu o družbenem varstvu odraslih telesno in duševno prizadetih oseb (Uradni list SRS, št. 41/83) so oproščeni plačila vseh storitev razen storitev institucionalnega varstva po prvem odstavku 16. člena tega zakona.

Vlada Republike Slovenije predpiše merila, po katerih se za upravičence in druge zavezance delno ali v celoti določajo oprostitve pri plačilu storitev.

Na zahtevo upravičenca do socialno varstvene storitve odloči o delni ali celotni oprostitvi plačila storitve center za socialno delo, v skladu z merili iz prejšnjega odstavka.

Center za socialno delo lahko upravičencu oziroma zavezancu določi višjo oprostitvev, kot bi jo določil po merilih iz tretjega odstavka tega člena, če upravičenec storitev nujno potrebuje in bi prišlo do ogrožanja njegovega zdravja ali življenja, če mu storitev ne bi bila omogočena, ali če to narekujejo posebne socialne razmere ali iz drugih pomembnih razlogov v korist upravičenca oziroma zavezanca.

V primeru vložitve zahteve za oprostitev plačila storitve center za socialno delo o oprostitvi plačila in določitvi prispevka upravičenca in zavezanca oziroma občine k plačilu oziroma doplačilu storitve odloči za obdobje od dneva začetka izvajanja storitve dalje, v primeru sprememb med izvajanjem storitve pa s prvim dnevom naslednjega meseca po dnevu nastanka spremembe.

Stroške v zvezi s storitvami iz 18. člena tega zakona krije podjetje, zavod ter druga organizacija, ki te storitve zagotavlja.

Center za socialno delo lahko za upravičenca do institucionalnega varstva določi oprostitev po merilih iz tretjega odstavka tega člena tudi v primeru, ko je bila upravičencem zagotovljena nadomestna oblika bivanja in oskrbe izven mreže javne službe.

100.a člen

Ne glede na določbo tretjega odstavka 100. člena lahko občina določi dodatne oprostitve pri plačilu stroškov za pomoč na domu in pri plačilu storitev v zavodih za odrasle.

O oprostitvah iz prejšnjega odstavka odloča pristojni občinski organ.

100.b člen

Če je uporabnik storitve, ki uveljavlja oprostitev plačila storitve institucionalnega varstva, lastnik nepremičnine, se mu z odločbo o oprostitvi plačila prepove odtujiti in obremeniti nepremičnino, katere lastnik je, v korist občine, ki zanj financira institucionalno varstvo.

O prepovedi odtujitve in obremenitve nepremičnine v korist občine pristojni center za socialno delo odloči v izreku odločbe o oprostitvi plačila storitve institucionalnega varstva.

Prepoved odtujitve in obremenitve se zaznamuje v zemljiški knjigi na podlagi dokončne odločbe iz prejšnjega odstavka.

Za zaznambo prepovedi odtujitve in obremenitve iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja zemljiško knjigo, o zaznambi prepovedi odtujitve in obremenitve.

100.c člen

Če je uporabnik storitve, ki uveljavlja oprostitev plačila storitve pomoč družini na domu, lastnik nepremičnine, se mu na način iz prejšnjega člena lahko prepove odtujiti in obremeniti nepremičnino, katere lastnik je, v korist občine, ki zanj financira pomoč družini na domu, le v primeru izrecne zahteve občine, in če gre za nepremičnino, na kateri uporabnik storitve nima prijavljenega stalnega prebivališča.

Občina mora zahtevo iz prejšnjega odstavka podati v roku 20 dni od prejema obvestila centra za socialno delo o tem, da vodi postopek, v katerem odloča o oprostitvi plačila storitve pomoč družini na domu.

101. člen

Metodologijo za oblikovanje cen storitev iz 1. do 6. točke 11. člena tega zakona predpiše minister, pristojen za socialno varstvo.

V skladu z metodologijo iz prejšnjega odstavka določi ceno storitve organ upravljanja pravne osebe oziroma sama fizična oseba.

K cenam storitve daje soglasje ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, razen k cenam storitve pomoči družini na domu, h katerim daje soglasje pristojni občinski organ.

IX. NADZOR

102. člen

Nadzor nad izvajanjem tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, s strani javnih socialno varstvenih zavodov, koncesionarjev ter pravnih in fizičnih oseb, ki izvajajo socialno varstvene storitve in so vpisani v register zasebnikov in pravnih oseb iz 67. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: izvajalci dejavnosti socialnega varstva), nadzor nad izvajanjem drugih zakonov ali na njihovi podlagi izdanih predpisov, ki določajo javna pooblastila ali druge naloge posameznim izvajalcem dejavnosti socialnega varstva ter nadzor nad izvajanjem nalog, ki jih ta zakon nalaga občinam, zlasti preverjanje obsega mreže javne službe, za katero je zadolžena občina in soglasij k cenam storitev, ki jih izda pristojni občinski organ, organizira in izvaja socialna inšpekcija v okviru Inšpektorata Republike Slovenije za delo.

Socialna inšpekcija izvaja tudi nadzor nad izvajanjem tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, s strani fizičnih in pravnih oseb, za katere obstaja sum, da izvajajo dejavnost socialnega varstva brez vpisa v register zasebnikov in pravnih oseb iz 67. člena tega zakona.

Inšpekcijski nadzor izvajajo socialni inšpektorji, ki so delavci s posebnimi pooblastili in odgovornostmi.

Za izvajanje inšpekcijskega nadzora po tem zakonu se uporabljajo določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor in zakona, ki ureja inšpekcijo dela, v kolikor posamezna vprašanja s tem zakonom niso urejena drugače.

102.a člen (črtan)

103. člen

Socialni inšpektor mora imeti stopnjo izobrazbe, določeno v predpisih, ki urejajo sistem javnih uslužbencev, najmanj pet let delovnih izkušenj na področju socialnega varstva in opravljen strokovni izpit za inšpektorja.

Socialni inšpektorji morajo ob izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega odstavka izpolnjevati tudi pogoje, ki so določeni za strokovne delavce po tem zakonu.

104. člen (črtan)

105. člen

Ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, lahko pri določitvi letnega programa dela inšpektorata predlaga vsebino in obseg izvajanja inšpekcijskega nadzora na podlagi tega zakona.

105.a člen

Na podlagi ugotovljenih nepravilnosti v nadzoru odredi socialni inšpektor izvajalcu dejavnosti socialnega varstva ali posameznemu zaposlenemu pri izvajalcu dejavnosti socialnega varstva ukrepe, potrebne za odpravo nepravilnosti oziroma za zmanjšanje možnosti za njihovo ponovitev, zlasti:

- izdajo posamičnih upravnih aktov, ki jih določajo veljavni predpisi,
- pisno opredelitev strokovnih podlag za odločanje o posameznih ukrepih,
- pisno opredelitev strokovnih podlag za izbor ustrezne metode strokovnega dela,
- sprejetje programa aktivnosti za dvig kakovosti izvajanja storitev,
- interno ali verificirano dodatno usposabljanje zaposlenih ali ponovno opravljanje posameznih delov strokovnega izpita,
- obvezno vključitev v supervizijo,
- prepoved opravljanja dejavnosti izvajalcu dejavnosti socialnega varstva do odprave nepravilnosti,
- prepoved izvajanja posameznih strokovnih nalog posameznemu zaposlenemu pri izvajalcu dejavnosti socialnega varstva do odprave nepravilnosti.

Na podlagi ugotovljenih nepravilnosti v nadzoru lahko socialni inšpektor pristojnemu organu predlaga:

- začetek postopka za razrešitev direktorja, pomočnika direktorja oziroma strokovnega vodje,
- začetek postopka za odvzem dovoljenja za delo ali za prekinitev koncesijske pogodbe.

106. člen (črtan)

107. člen (črtan)

107.a člen (črtan)

108. člen (črtan)

108.a člen (črtan)

108.b člen

Izvajalcem dejavnosti socialnega varstva in izvajalcem, ki izvajajo programe socialnega varstva ter varstva otrok in družine po posebni pogodbi o sofinanciranju, se

zagotavlja inštruktažno svetovanje, ki ga organizira socialna zbornica, izvajajo pa ga tričlanske komisije strokovnjakov, ki jih imenuje pristojni organ socialne zbornice.

Inštruktažno svetovanje obsega spremljanje strokovnega ravnanja strokovnih delavcev in strokovnih sodelavcev, ki samostojno ali pod vodstvom vodje storitve opravljajo posamezne storitve ali programe.

Namen inštruktažnega svetovanja je spremljanje uporabe strokovnih metod, izvajanja strokovnih usmeritev, ki jih določajo razvojni dokumenti na področju socialnega varstva, in spremljanje uresničevanja strokovnih navodil, ki jih sprejema strokovni svet za socialno varstvo, uveljavljanje novih strokovnih pristopov in dobre prakse, pa tudi uresničevanje kodeksa etičnih načel, ki se uporabljajo na področju socialnega varstva.

Inštruktažno svetovanje se opravi na pobudo strokovnega organa izvajalca ali na pobudo ustanovitelja.

Natančnejši način izvajanja in obseg inštruktažnega svetovanja v javnih socialno varstvenih zavodih in koncesionarjih določita s pogodbo socialna zbornica in ministrstvo, pristojno za socialno varstvo.

X. ZBIRKE PODATKOV

109. člen

Za zbiranje, obdelovanje, shranjevanje, posredovanje in uporabo podatkov, vsebovanih v zbirkah podatkov, ter za varstvo informacijske zasebnosti posameznika se uporabljajo določbe zakona o varstvu osebnih podatkov, če s tem zakonom za posamezne primere ni drugače določeno.

110. člen

Za potrebe izvajanja socialno varstvene dejavnosti določene z zakonom, za načrtovanje politike socialnega varstva, spremljanje stanja ter za znanstveno raziskovalne in statistične namene, se na področju socialnega varstva vodijo zbirke podatkov, ki zajemajo celotni nacionalni sistem socialnega varstva.

Zbirke podatkov vsebujejo podatke o:

- storitvah,
- **(prenehala veljati)**,
- drugih pomočeh posamezniku po tem zakonu,
- oprostitvah pri plačilu storitev,
- izvajalcih socialno varstvene dejavnosti,
- financiranju socialno varstvene dejavnosti,
- izvajanju drugih nalog, ki so izvajalcem dejavnosti z zakonom poverjene kot javna pooblastila ter nalog, ki jih izvajalcem dejavnosti nalagajo drugi predpisi.

111. člen

Zbirke podatkov iz prve, druge, tretje in četrte alineje drugega odstavka prejšnjega člena vsebujejo naslednje podatke posameznika, na katerega se nanaša pravica ali obveznost po tem zakonu, in njegovega zakonitega zastopnika:

- ime in priimek,

- rojstne podatke,
- spol,
- enotno matično številko občana,
- podatke o državljanstvu,
- podatke o dovoljenju za prebivanje tujca,
- podatke o prebivališču,
- podatke, ki se nanašajo na družinska razmerja (število družinskih članov, tip družine, razmerje do vlagatelja),
- podatke o gospodinjstvu,
- podatke, ki se nanašajo na vrsto življenjske skupnosti (zakonska zveza ali zunajzakonska skupnost),
- podatke o statusu (podatke o šolanju, o zaposlitvi, o upokojitvi, drugo),
- podatke o izobrazbi,
- podatke o zdravstvenem stanju in invalidnosti,
- podatke o plačah in drugih dohodkih in prejemkih,
- podatke o premoženju,
- podatke o socialnih stiskah in težavah posameznikov, družin in skupin prebivalstva,
- podatke o oprostitvi pri plačilu storitev,
- davčno številko,
- številko tekočega oziroma drugega računa,
- podatke, ki se nanašajo na stanovanjske in bivalne pogoje.

Posamezne zbirke podatkov lahko vsebujejo tudi podatke, ki niso osebni, ki so potrebni za doseg namena iz prvega odstavka prejšnjega člena.

112. člen

Zbirke podatkov iz 110. člena tega zakona vodijo in vzdržujejo socialno varstveni zavodi in druge pravne in fizične osebe, ki opravljajo socialno varstveno dejavnost po tem zakonu in inštitut iz 7. člena tega zakona (upravljalci zbirk podatkov) in upravljavci centralnih zbirk podatkov, določeni s tem zakonom.

Ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, obdeluje osebne podatke iz zbirke podatkov o pomočeh posamezniku po tem zakonu ter o oprostitvah pri plačilih storitev z enako vsebino kot centri za socialno delo in o drugih pomočeh posamezniku po tem zakonu ter o oprostitvah pri plačilih storitev.

Skupnost socialnih zavodov Slovenije obdeluje osebne podatke iz zbirke osebnih podatkov s področja institucionalnega varstva in varstva posebnih skupin odraslega prebivalstva z enako vsebino kot socialno varstveni zavodi in druge pravne in fizične osebe, ki opravljajo institucionalno varstvo po tem zakonu, je upravljavec in vzpostavi, vodi, vzdržuje in nadzoruje centralno zbirko podatkov na tem področju, ki jih brezplačno pridobiva iz zbirk podatkov, ki jih vodijo in vzdržujejo socialno varstveni zavodi in druge pravne in fizične osebe, ki opravljajo to storitev.

113. člen

Podatki se zbirajo neposredno od posameznika za njega in za njegove družinske člane ter iz drugih uradnih zbirk, ki jih v Republiki Sloveniji vodijo za to pooblaščen organi in organizacije. Posameznik, na katerega se nanaša pravica ali obveznost po tem zakonu, oziroma njegov zakoniti zastopnik je pristojnemu socialno varstvenemu zavodu oziroma drugi pravni ali fizični osebi, ki opravlja socialno varstveno dejavnost, dolžan dati vse podatke, o katerih socialno varstveni zavod oziroma izvajalec storitve vodi zbirke podatkov.

Ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, in socialno varstveni zavodi in druge pravne in fizične osebe, ki opravljajo socialno varstveno dejavnost po tem zakonu, brezplačno pridobivajo podatke iz obstoječih zbirk podatkov naslednjih upravljavcev:

- Ministrstva za notranje zadeve – podatke o upravičencu in o družinskih članih (ime in priimek, rojstne podatke, enotno matično številko občana, podatke o državljanstvu, podatke o prebivališču) in podatke, ki se nanašajo na družinska razmerja, iz centralnega registra prebivalstva in podatke o dovoljenju za prebivanje tujca in podatke o gospodinjstvu iz drugih evidenc ministrstva za notranje zadeve ter podatke o lastništvu vozila iz evidence registriranih vozil,
- Ministrstva za šolstvo, znanost in šport in izvajalcev vzgojne in izobraževalne dejavnosti – podatke o vključitvi v vzgojni ali izobraževalni zavod,
- Ministrstva za zdravstvo, Inštituta za varovanje zdravja in drugih izvajalcev zdravstvene dejavnosti – podatke o zdravstvenem stanju oziroma invalidnosti,
- Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije – podatke o zavarovancih in uživalcih pravic pokojninskega in invalidskega zavarovanja, podatke o izplačani pokojnini, invalidnini, varstvenem dodatku, dodatku za pomoč in postrežbo, nadomestilih iz naslova invalidskega zavarovanja in drugih materialnih pravicah iz naslova pokojninskega in invalidskega zavarovanja,
- Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije – podatke o zavarovancih, vključenih v zdravstveno zavarovanje, podatke o izplačanem nadomestilu iz naslova zdravstvenega zavarovanja,
- Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje – podatke o brezposelnih osebah, izplačanih nadomestilih iz naslova zavarovanja za primer brezposelnosti, denarnih pomočeh, štipendijah in drugih materialnih pravicah iz tega naslova ter o datumu in razlogih prenehanja vodenja v evidenci brezposelnih oseb in razlogih prenehanja izplačevanja materialnih pravic,
- Jamstvenega in preživninskega sklada Republike Slovenije – podatke o izplačanem nadomestilu preživnine in podatke o izplačilih v primeru insolventnosti delodajalca,
- Davčne uprave Republike Slovenije – podatke o davčni številki, podatke o vzdrževanih družinskih članih, o obdavčljivih dohodkih in premoženju davčnih zavezancev, podatke o plačanih davkih in dohodnini od obdavčljivih dohodkov, podatke o obračunanih prispevkih za socialno varnost in plačanih drugih posebnih prispevkih, uvedenih z zakoni, podatke o kapitalskih naložbah ter podatke o olajšavah in oprostitvah, ki se upoštevajo pri odmeri davka od dohodkov iz kmetijstva in davka od dohodkov iz dejavnosti,
- centrov za socialno delo – podatke o izplačanem porodniškem nadomestilu, očetovskem nadomestilu, nadomestilu za nego in varstvo otroka, posvojiteljskem nadomestilu, starševskemu dodatku, pomoči ob rojstvu otroka, otroškem dodatku, dodatku za veliko družino, dodatku za nego otroka, ki potrebuje posebno varstvo, delnem izplačilu za izgubljeni dohodek, rejnini in dobroimetju, preživninah, denarnih socialnih pomočeh, oprostitvah pri plačilu storitev in o plačilih družinskemu pomočniku,
- Inštituta za socialno varstvo, Skupnosti socialnih zavodov Slovenije in drugih izvajalcev socialno varstvene dejavnosti – podatke o uporabi in izvajanju storitev in socialnih stiskah in težavah posameznikov, družin in skupin prebivalstva,
- upravnih enot – podatke o materialnih pravicah po predpisih o vojnih veteranih, žrtvah vojnega nasilja, vojnih invalidih in o varstvu družinskih članov osebe v obvezni vojaški službi,
- delodajalcev – podatke o zaposlitvi, podatke o izplačilih plač in nadomestil in podatke o drugih izplačilih,
- Uprave za izvrševanje kazenskih sankcij – podatke o začetku in izteku prestajanja kazni zapora za osebe na prestajanju kazni zapora ter podatke o začetku in izteku vzgojnega ukrepa oddaje v prevzgojni dom za mladoletnike,
- upravljalca registra transakcijskih računov – podatke o transakcijskih računih: številki računa in nazivu izvajalca plačilnega prometa, ki vodi transakcijski račun.

V primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena, posameznikov, na katere se podatki nanašajo, ni potrebno predhodno seznaniti.

113.a člen

Ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, in centri za socialno delo lahko osebne podatke, o katerih vodijo zbirke podatkov, in podatke, ki jih pridobivajo od upravljavcev zbirk osebnih podatkov iz prejšnjega člena, obdelujejo samo za potrebe postopka odločanja, izvajanja dejavnosti in vodenja evidenc po tem zakonu, ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, pa tudi za izvajanje centralnega izplačila, izvrševanje nadzora, spremljanja stanja, analize ter znanstvenoraziskovalne in statistične namene.

Ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, lahko kot upravljavec centralne zbirke podatkov o denarnih socialnih pomočeh podatke iz te zbirke z namenom ugotavljanja uporabe pravice do denarne socialne pomoči v skladu s tem zakonom tudi primerja s podatki iz zbirk upravljavcev iz prejšnjega člena in jih posreduje pristojnemu centru za socialno delo, ki sproži postopek ugotavljanja upravičenosti po uradni dolžnosti v skladu s tem zakonom.
(prenehal veljati)

Inštitut za socialno varstvo brezplačno pridobiva podatke iz zbirk podatkov upravljavcev centralnih zbirk podatkov, določenih s tem zakonom, in socialno varstvenih zavodov in drugih pravnih in fizičnih oseb, ki opravljajo socialno varstveno dejavnost po tem zakonu, in jih uporablja za analize ter znanstvenoraziskovalne in statistične namene v obliki, ki onemogoča identifikacijo posameznikov. Zbrane podatke lahko Inštitut za socialno varstvo posreduje tudi drugim upravljavcem zbirk podatkov za izvajanje dejavnosti po tem zakonu.

Skupnost socialnih zavodov Slovenije podatke, ki jih pridobiva v skladu s tem zakonom, obdeluje za potrebe izvajanja javnih pooblastil in drugih nalog, določenih s tem zakonom. Podatke, o katerih vodi centralno zbirko podatkov, lahko posreduje tudi drugim upravljavcem zbirk podatkov za izvajanje dejavnosti po tem zakonu.

Druge pravne in fizične osebe, ki opravljajo socialno varstveno dejavnost po tem zakonu, osebne podatke, o katerih vodijo zbirke osebnih podatkov, obdelujejo za izvajanje dejavnosti, za katero so pooblaščen z zakonom in aktom o ustanovitvi oziroma za katero jim je bila podeljena koncesija oziroma izdano dovoljenje za delo.

114. člen

Osebni podatki iz prvega odstavka 111. člena tega zakona se hranijo 10 let po prenehanju pravice.

Po preteku roka iz prejšnjega odstavka se podatki arhivirajo.

Podatki iz drugega odstavka 111. člena tega zakona se hranijo do poteka namena iz prvega odstavka 110. člena tega zakona.

115. člen

Podrobnejša navodila o obliki obdelave podatkov po tem zakonu za posamezne zbirke in o razporeditvi vsebine po posameznih zbirkah predpiše minister, pristojen za socialno varstvo.

XI. KAZENSKE DOLOČBE

116. člen

Z globo od 5.000 do 50.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

- opravlja socialno varstvene storitve brez vpisa v register iz 66. člena tega zakona;
- prične z delom, čeprav ne izpolnjuje pogojev iz 60. člena tega zakona.

Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Z globo od 500 do 3.000 eurov se kaznuje posameznik, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

117. člen

Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnosti, če vodi postopke tako, da ne zagotavlja zaupnosti podatkov ter osebne integritete in dostojanstva upravičenca ali krši dolžnosti varovanja poklicne skrivnosti (93. člen).

Z globo od 200 do 2.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Z globo od 100 do 1.000 eurov se kaznuje posameznik, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

118. člen (črtan)

Zakon o socialnem varstvu – ZSV (Uradni list RS, št. [54/92](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

119. člen

Vlada Republike Slovenije mora predložiti predlog socialno varstvenega programa iz drugega odstavka 2. člena tega zakona v sprejem državnemu zboru v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona.

120. člen

S 1. 1. 1993 prevzame Republika Slovenija pravice in obveznosti ustanovitelja socialno varstvenih zavodov, katerih ustanovitelj je bila do uveljavitve tega zakona občina.

Premoženje v javni lastnini, s katerim upravljajo zavodi iz prejšnjega odstavka, postane z dnem uveljavitve tega zakona, lastnina Republike Slovenije.

121. člen

Obstoječi socialno varstveni zavodi, morajo svojo organiziranost uskladiti s tem zakonom do 31. 12. 1992.

122. člen

V občinah, kjer do uveljavitve tega zakona centri za socialno delo niso bili ustanovljeni, opravljajo do ustanovitve centra za socialno delo socialno varstvene storitve iz drugega in tretjega odstavka 49. člena tega zakona, pristojni občinski upravni organi.

Do ustanovitve centrov za socialno delo v občinah Laško in Slovenske Konjice odloča v upravnih stvareh za obe občini Center za socialno delo Celje, do ustanovitve centrov za socialno delo v občinah Pesnica in Ruše pa Center za socialno delo Maribor.

123. člen

Od uveljavitve tega zakona odločajo o razvrščanju in napotitvi v organizacijo za usposabljanje po zakonu o izobraževanju in usposabljanju otrok in mladostnikov z motnjami v telesnem in duševnem razvoju (Uradni list SRS, št. 19/76 in Uradni list RS, št. 8/90) centri za socialno delo.

O pritožbah zoper odločbe centrov za socialno delo odloča ministrstvo, pristojno za socialno varstvo.

124. člen

Socialna zbornica se ustanovi v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

125. člen

Pristojni organ je dolžan najpozneje v roku dveh let od uveljavitve tega zakona razpisati prvi javni natečaj za podelitev koncesije za opravljanje vseh socialno varstvenih storitev iz okvira javne službe.

126. člen

Minister, pristojen za socialno varstvo izda izvršilne predpise iz tega zakona v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona.

Vlada Republike Slovenije izda izvršilni predpis iz tretjega odstavka 100. člena tega zakona v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona.

127. člen

Do izdaje izvršilnih predpisov iz prvega odstavka 60. člena in 71. člena se uporabljajo izvršilni predpisi izdani na podlagi zakona o socialnem skrbstvu (Uradni list SRS, št. 35/79, 1/89 in Uradni list RS, št. 8/90), kolikor niso v nasprotju s tem zakonom.

128. člen

Centri za socialno delo so dolžni v roku treh mesecev od uveljavitve tega zakona po uradni dolžnosti ugotoviti ali upravičenci, ki so družbeno denarno pomoč prejeli po dosedanjih predpisih, izpolnjujejo pogoje za dodelitev dajatev po tem zakonu.

129. člen

Upravičenci do plačila ali doplačila oskrbnih stroškov v socialnem zavodu, zavodu za usposabljanje ter v tuji družini in upravičenci do plačila ali doplačila k stroškom za pomoč in postrežbo na domu ter upravičenci do plačila rejnine, ki so pravice pridobili po dosedanjih predpisih, obdržijo pravico na način in v višini, kot so jo pridobili, dokler ne bodo izdane nove odločbe, v skladu s tem zakonom.

Upravičenci do plačila ali doplačila oskrbnih stroškov v organizacijah za usposabljanje po zakonu o izobraževanju in usposabljanju otrok in mladostnikov z motnjami v telesnem in duševnem razvoju (Uradni list SRS, št. 19/76 in Uradni list RS, št. 8/90) obdržijo pravico po dosedanjih predpisih do 31. 12. 1992, razen upravičencev do plačila ali doplačila oskrbnih stroškov v socialno varstvenih zavodih za usposabljanje iz 54. člena tega zakona.

Za upravičence, ki uveljavljajo eno od pravic iz prvega in drugega odstavka tega člena v času od uveljavitve tega zakona pa do izdaje izvršilnega predpisa iz tretjega odstavka 100. člena tega zakona, se uporabljajo materialnopravna določila samoupravnega sporazuma o uresničevanju socialno varstvenih pravic (Uradni list, SRS št. 26/84 in 14/89).

130. člen

Določba pete alineje 98. člena tega zakona se začne uporabljati 1.1.1993.

Ne glede na določbo šeste alineje 98. člena tega zakona se institucionalno varstvo odraslih iz prvega odstavka 16. člena tega zakona financira iz proračuna občine, dokler država ne prevzame državnih funkcij, ki jih v skladu s 5. členom Ustavnega zakona za izvedbo Ustave Republike Slovenije opravljajo organi občine.

131. člen

Ne glede na določbe zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/91-I) se za socialno varstvene zavode za usposabljanje otrok in mladoletnikov z zmerno, težjo in težko motnjo v duševnem razvoju, v delu, ki se nanaša na opravljanje socialno varstvene dejavnosti, uporabljajo določbe tega zakona o ustanovitvi zavodov in drugih statusnih zadevah, podeljevanju koncesij, financiranju in nadzoru.

132. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati določbe zakona o postopku za uveljavljanje socialno varstvenih pravic (Uradni list RS, št. 23/91) v delu, ki se nanaša na postopek uveljavljanja denarnih pomoči po zakonu o socialnem skrbstvu (Uradni list SRS, št. 35/79 in 1/89 ter Uradni list RS, št. 8/90).

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati:

- zakon o socialnem skrbstvu (Uradni list SRS, št. 35/79 in 1/89 ter Uradni list RS, št. 8/90);
- zakon o delovno varstvenem zavodu Ponikve (Uradni list SRS, št. 29/72).

133. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o nadomestitvi indeksa drobnoprodajnih cen z indeksom cen življenjskih potrebščin – ZNIDC (Uradni list RS, št. [1/99](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»2. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o socialnem varstvu – ZSV-A (Uradni list RS, št. [41/99](#)) spreminja 130. člen zakona tako, da se glasi:

»130. člen

Določba pete alineje 98. člena tega zakona se začne uporabljati 1.1.1993.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»22. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.«.

Zakon o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno – ZPDZC (Uradni list RS, št. [36/00](#)) v zvezi s prenehanjem veljavnosti prve in druge točke 117. člena zakona določa:

»Prva in druga točka 117. člena veljata do začetka uporabe tega zakona.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»24. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne po preteku dvanajst mesecev od njegove uveljavitve, razen določb 6., 19. in 20. člena, ki se uporabljajo od dneva uveljavitve tega zakona.«.

Zakon o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami – ZUOPP (Uradni list RS, št. [54/00](#)) spreminja 123. člen zakona tako, da se glasi:

»123. člen
([prenehal veljati](#))«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»44. člen
(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o socialnem varstvu – ZSV-B (Uradni list RS, št. [26/01](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»14. člen

Upravičenci, ki ob začetku uporabe tega zakona prejemajo denarni dodatek, prejemajo denarno socialno pomoč do poteka obdobja, za katerega jim je bil denarni dodatek dodeljen po dosedanjih predpisih, pri čemer se upoštevajo merila iz 25.a člena tega zakona in osnovni znesek minimalnega dohodka, veljaven v času prejemanja. Center za socialno delo o novi višini denarne socialne pomoči prejemnika obvesti ob prvem naslednjem izplačilu po začetku uporabe tega zakona.

15. člen

Centri za socialno delo so dolžni v roku treh mesecev od začetka uporabe tega zakona po uradni dolžnosti ugotoviti, ali upravičenci, ki ob začetku uporabe tega zakona prejemajo denarno pomoč kot edini vir preživetja, izpolnjujejo pogoje za dodelitev denarne socialne pomoči po tem zakonu, in o tem izdati ustrezne odločbe.

16. člen

V postopkih dodelitve denarnih dodatkov in denarne pomoči kot edinega vira preživljanja, v katerih do začetka uporabe tega zakona v postopku pred centrom za socialno delo še ni bila izdana odločba, se uporabljajo določbe tega zakona.

V postopkih iz prejšnjega odstavka, uvedenih na zahtevo upravičencev, ki bi bili do socialno varstvenih dajatev upravičeni po dosedanjih predpisih in niso upravičeni do denarne socialne pomoči po tem zakonu, se denarni dodatek oziroma denarna pomoč kot edini vir preživljanja po predpisih, ki so veljali do začetka uporabe tega zakona, dodeli do začetka uporabe tega zakona.

17. člen

Do uveljavitve predpisa iz 30.a člena tega zakona se še naprej uporablja pravilnik o metodologiji za upoštevanje dohodka iz kmetijske dejavnosti za pridobitev pravice do socialno varstvenih dajatev in denarne pomoči (Uradni list RS, št. 57/94 in 60/99), kolikor ni v nasprotju s tem zakonom.

18. člen

Podzakonske akte iz tretjega odstavka 23. člena, 30. člena, prvega odstavka 30.a člena, tretjega odstavka 31. člena, drugega odstavka 33.a člena in 115. člena zakona o socialnem varstvu izda pristojni minister do začetka uporabe tega zakona.

19. člen

Pri izvajanju zakonov in drugih predpisov, ki urejajo razmerja, ki so vezana na prejemanje denarnega dodatka oziroma denarne pomoči kot edinega vira preživljanja, se šteje, da so ta razmerja vezana na prejemanje denarne socialne pomoči oziroma trajne denarne socialne pomoči.

20. člen

Višina minimalnega dohodka, določenega s tem zakonom za prvo odraslo osebo v družini in samsko osebo, se v celoti uveljavi z dnem 1. 1. 2003.

V obdobju od začetka uporabe tega zakona do uveljavitve višine minimalnega dohodka za prvo odraslo osebo v družini in samsko osebo v celoti se do 1. 7. 2002 kot višina minimalnega dohodka za prvo odraslo osebo v družini uporablja merilo 0,8 v razmerju do osnovnega zneska minimalnega dohodka, določenega s tem zakonom, v obdobju od 1. 7. 2002 do 1. 1. 2003 pa merilo 0,9.

21. člen

Družina v obdobju od začetka uporabe tega zakona do uveljavitve višine minimalnega dohodka za prvo odraslo osebo v družini v celoti ob izpolnjevanju drugih pogojev tega zakona prejme denarno socialno pomoč najmanj v višini socialno varstvene dajatve, ki bi jo prejela po merilih po predpisih, ki so veljali do začetka uporabe tega zakona.

22. člen

Upravičencu do denarne socialne pomoči, ki je dolžan plačevati najemnino za stanovanje, se do ureditve subvencij najemnine v skladu z Nacionalnim stanovanjskim programom in predpisi s stanovanjskega področja denarna socialna pomoč poveča za višino neprofitne najemnine, ki bi jo plačeval v socialnem stanovanju, vendar največ za višino 25% osnovnega zneska minimalnega dohodka, določenega s tem zakonom.

Za upravičenost do dodelitve socialnega stanovanja v najem se do ureditve dodelitve socialnih stanovanj v najem v skladu z Nacionalnim stanovanjskim programom in predpisi s stanovanjskega področja uporabljajo določbe 26. člena zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 54/92, 42/94 – odl. US, 1/99, 41/99, 36/00 in 54/00).

23. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. septembra 2001.«.

Zakon o izvajanju rejniške dejavnosti – ZIRD (Uradni list RS, št. [110/02](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»77. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o socialnem varstvu – ZSV-C (Uradni list RS, št. [2/04](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

41. člen

Določbe 18.a do 18.r člena in spremenjenega 99. člena zakona, ki se nanašajo na družinskega pomočnika, se začnejo uporabljati šest mesecev po uveljavitvi tega zakona, razen če je invalidna oseba za družinskega pomočnika izbrala tistega od staršev, ki ji je že nudil nego in varstvo in je po predpisih o starševskem varstvu prejemal delno plačilo za izgubljeni dohodek.

Do začetka izvajanja pravice do osebne asistencije po posebnem zakonu lahko opravlja pod pogoji iz tega zakona delo družinskega pomočnika tudi oseba, ki ni družinski član.

Izbira pravice do družinskega pomočnika ne izključuje možnosti do uveljavljanja pravice do osebne asistencije, ki jo bo urejal ustrezen zakon.

42. člen

Center za socialno delo enemu od staršev, ki ima na dan uveljavitve tega zakona pravico do delnega plačila za izgubljeni dohodek na podlagi 87. člena zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih (Uradni list RS, št. 97/2001 in 76/2003), po uradni dolžnosti, brez mnenja komisije iz 18.f člena tega zakona, izda odločbo, s katero mu ta pravica preneha in prizna pravica družinskega pomočnika do delnega plačila za izgubljeni dohodek po tem zakonu, razen če invalidna oseba v roku dveh mesecev od dneva začetka uporabe določb tega zakona, ki se nanašajo na družinskega pomočnika, oziroma v dveh mesecih po dopolnjenem 18. letu starosti izbere drugo osebo za družinskega pomočnika ali uveljavi pravico do varstva v skladu s predpisi s področja socialnega varstva na drug način.

Če invalidna oseba v roku dveh mesecev od dneva začetka uporabe določb tega zakona, ki se nanašajo na družinskega pomočnika, oziroma v dveh mesecih po dopolnjenem 18. letu starosti izbere drugo osebo za družinskega pomočnika ali uveljavi pravico do varstva v skladu s predpisi s področja socialnega varstva na drug način, pravica do delnega plačila za izgubljeni dohodek, ki jo eden od staršev prejema na podlagi 87. člena zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih, preneha z dnem dokončnosti odločbe, s katero pristojni center za socialno delo odloči o izbiri druge osebe za družinskega pomočnika, v primeru izvajanja druge oblike varstva pa z dnem začetka izvajanja te storitve.

Center za socialno delo mora pred izdajo odločbe iz prvega in drugega odstavka tega člena pridobiti mnenje invalida in tistega od staršev, ki ima pravico do delnega plačila za izgubljeni dohodek na podlagi 87. člena zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih.

43. člen

Minister, pristojen za socialno varstvo, izda predpis iz 18.p člena zakona v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona, pri čemer smiselno upošteva določbe pravilnika o postopkih za uveljavljanje pravic do družinskih prejemkov (Uradni list RS, št.15/2003) in pravilnika o kriterijih za uveljavljanje pravic za otroke, ki potrebujejo posebno nego in varstvo (Uradni list RS, št. 105/2002), ki se nanašajo na nego in varstvo otroka, ki potrebuje posebno varstvo, in uveljavljanje pravice do delnega plačila za izgubljeni dohodek.

44. člen

Do ureditve pokojninskega in invalidskega zavarovanja družinskega pomočnika, njegovega zdravstvenega zavarovanja, zavarovanja za primer brezposelnosti ter zavarovanja za starševsko varstvo s predpisi, ki urejajo ta zavarovanja, in ureditve plačila prispevkov za ta zavarovanja s predpisi, ki določajo stopnje prispevkov za socialno varnost, je družinski pomočnik obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovan, zavarovan za primer brezposelnosti in za starševsko varstvo. Prispevek zavarovanca plačuje družinski pomočnik, prispevek delodajalca pa občina v skladu s spremenjenim 99. členom zakona.

Družinski pomočnik je v tem času obvezno zdravstveno zavarovan tudi za primer bolezni in poškodbe izven dela, za pravice do zdravstvenih storitev, povračila potnih stroškov, pogrebno in posmrtnino. Prispevek plačuje družinski pomočnik.

Prispevki iz prvega in drugega odstavka tega člena se plačujejo po stopnjah, določenih z zakonom, ki določa stopnje prispevkov za socialno varnost.

Družinskemu pomočniku se čas opravljanja nalog družinskega pomočnika šteje v zavarovalno oziroma pokojninsko dobo, ki jo urejajo predpisi iz prvega odstavka tega člena.

Če je za invalidno osebo pred uveljavljanjem pravice izbire družinskega pomočnika skrbel eden od staršev, ki je po predpisih o starševskem varstvu prejemal delno plačilo za izgubljeni dohodek, je starš za primere iz prvega in drugega odstavka tega člena zavarovan od prvega dne po prenehanju pravic po predpisih o starševskem varstvu do dokončnosti odločbe, s katero pristojni center za socialno delo odloči o izbiri družinskega pomočnika in njegovih pravicah.

Center za socialno delo, pristojen za odločanje o pravici do izbire družinskega pomočnika, prijavi družinskega pomočnika v zavarovanje na za to predpisanih obrazcih.

V primeru prenehanja opravljanja nalog družinskega pomočnika ga pristojni center za socialno delo iz zavarovanj iz prvega in drugega odstavka tega člena odjavi z dnem prenehanja pravice do delnega plačila za izgubljeni dohodek v skladu s tem zakonom.

45. člen

Določbe spremenjenih 43., 44., 49. in 98. člena zakona, ki se nanašajo na osebno pomoč, se začnejo uporabljati šest mesecev po uveljavitvi tega zakona.

V obdobju šest mesecev po uveljavitvi tega zakona k cenam storitve osebne pomoči daje soglasje pristojni občinski organ.

46. člen

Minister, pristojen za socialno varstvo, izda predpis iz spremenjenega 48. člena zakona v enem mesecu od uveljavitve tega zakona.

Do uveljavitve predpisa iz prejšnjega odstavka se uporablja pravilnik o koncesijah na področju socialnega varstva (Uradni list RS, št. 72/97, 57/99, 54/2001 in 21/2003), kolikor ni v nasprotju s tem zakonom.

47. člen

Postopki podelitve koncesije, za katere je bil objavljen javni natečaj pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po določbah predpisov, ki so veljali pred uveljavitvijo tega zakona. V odločbi določen razvezni pogoj se šteje kot rok za izpolnitev pogojev iz tretjega odstavka 47.c člena zakona.

Koncesijska pogodba se tudi v primerih iz prejšnjega odstavka sklene po določbah tega zakona.

Določbe 47.d in 47.g do 47.o člena zakona se uporabljajo tudi za koncesijska razmerja, glede katerih je bila pogodba že sklenjena ob uveljavitvi tega zakona.

48. člen

Koncesije javne službe na področju socialnega varstva, ki so bile podeljene za nedoločen čas, se spremenijo v koncesije za določen čas, ki ga minister, pristojen za

socialno varstvo, določi v predpisu iz spremenjenega 48. člena zakona kot čas trajanja koncesije za različne vrste storitev.

Organ, pristojen za podelitev koncesije, v dvanajstih mesecih po uveljavitvi tega zakona izda po uradni dolžnosti odločbo, s katero določi čas trajanja koncesije v skladu s tem zakonom, pri čemer zlasti upošteva koristi uporabnikov storitev, vložena sredstva koncesionarja in dosedanje trajanje koncesijskega razmerja.

Koncesija preneha po preteku roka, določenega v odločbi iz prejšnjega odstavka, ne glede na določbe koncesijske pogodbe.

49. člen

Določbe spremenjenega 56. člena zakona, ki se nanašajo na program za vodenje socialno varstvenega zavoda, ki ga določi Socialna zbornica v soglasju s Strokovnim svetom Republike Slovenije za splošno izobraževanje, se začnejo uporabljati 1. januarja naslednjega leta po začetku izvajanja tega programa. Ne glede na te določbe je na razpisih za imenovanje direktorja socialno varstvenega zavoda v prvem letu izvajanja programa za direktorja lahko imenovan tudi kandidat, ki nima opravljenega programa, mora pa ga opraviti v obdobju, ki je enako dvakratnemu obdobju trajanja usposabljanja po tem programu, sicer mu mandat na podlagi zakona preneha.

Direktorji, ki so bili imenovani po predpisih pred uveljavitvijo tega zakona, opravljajo naloge direktorja do poteka obdobja, za katerega so bili imenovani, ne glede na določbe iz spremenjenih 56. in 57. člena zakona.

Ne glede na uskladitev drugih pravnih aktov z določbami tega zakona se z dnem uveljavitve tega zakona ob novem imenovanju direktorja socialno varstvenega zavoda uporabljajo določbe tega zakona, ki se nanašajo na imenovanje direktorja.

50. člen

Socialna zbornica izda splošna akta iz spremenjenih 71. in 73. člena zakona ter uskladi svoj statut z določbami tega zakona v roku šest mesecev od uveljavitve tega zakona.

51. člen

Postopki odločanja o oprostitvah plačila storitve, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah tega zakona.

52. člen

Občine, ki z dnem uveljavitve tega zakona (do)plačujejo oskrbne stroške v zavodih za odrasle v nasprotju z določbami spremenjenih 98. oziroma 99. člena zakona, lahko pri centru za socialno delo, na območju katerega ima upravičenec prijavljeno stalno prebivališče, vložijo zahtevo za ugotovitev obveznosti (do)plačila oskrbnih stroškov države oziroma druge občine.

Pristojni center za socialno delo obveznost države oziroma druge občine v skladu s tem zakonom določi za obdobje od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve občine dalje.

53. člen

Določbe 102. do 108.b člena zakona, ki urejajo inšpekcijski nadzor, se začnejo uporabljati z dnem začetka delovanja socialne inšpekcije iz 102. člena zakona, ki se organizira in začne delovati v roku 6 mesecev od uveljavitve tega zakona.

Do začetka delovanja socialne inšpekcije se za nadzor nad izvajanjem socialno varstvene dejavnosti po tem zakonu še uporabljajo določbe IX. poglavja zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 54/92, 56/92, 13/93, 1/99, 41/99, 36/2000, 54/2000, 26/2001, 6/2002, 110/2002 in 5/2003) o nadzoru.

Z dnem začetka delovanja socialne inšpekcije začne socialna zbornica izvajati inštruktažno svetovanje iz 108.b člena zakona.

54. člen

Globe, določene s tem zakonom, se do začetka uporabe zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/2003) v postopku o prekršku izrekajo kot denarne kazni v mejah, ki so za globo določene v prvem odstavku 116. člena in 117. člena zakona, razen za odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika.

Za prekrške, določene v drugem odstavku 116. člena zakona, se do začetka uporabe zakona o prekrških iz prejšnjega odstavka kaznuje posameznik z denarno kaznijo od 50.000 do 150.000 tolarjev.

Za prekrške, določene v tretjem odstavku 116. člena zakona, se do začetka uporabe zakona o prekrških iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe z denarno kaznijo od 200.000 do 500.000 tolarjev.

55. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona se preneha uporabljati zakon o varstvu družinskih članov osebe v obvezni vojaški službi (Uradni list SFRJ, št. 18/76).

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

- pravilnik o pripravništvu in strokovnih izpitih za delo na področju socialnega varstva (Uradni list RS, št. 64/95 in 61/98),
- pravilnik o izobraževanju in strokovnem usposabljanju strokovnih delavcev in sodelavcev na področju socialnega varstva (Uradni list RS, št. 57/94),
- pravilnik o strokovnem in upravnem nadzoru na področju socialnega varstva (Uradni list RS, št. 105/2000),
- pravilnik o koncesijah na področju socialnega varstva (Uradni list RS, št. 72/97, 57/99, 54/2001 in 21/2003) in
- zakon o varstvu družinskih članov osebe v obvezni vojaški službi (Uradni list SRS, št. 8/78).

Določbe pravilnika iz prve alineje prejšnjega odstavka se, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom, uporabljajo do izdaje predpisa iz spremenjenega 71. člena zakona, določbe pravilnika iz druge alineje prejšnjega odstavka pa do izdaje predpisa iz spremenjenega 73. člena zakona.

Določbe pravilnika iz tretje alineje drugega odstavka tega člena se uporabljajo do izdaje predpisa iz 107.a člena zakona, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom.

Družinskim članom osebe na obveznem ali prostovoljnem služenju vojaškega roka po prenehanju uporabe zakona iz prvega odstavka tega člena in prenehanju veljavnosti zakona iz pete alinee drugega odstavka tega člena pripadajo pravice po tem zakonu.

Postopki za uveljavljanje pravice do oskrbnine, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po predpisih iz prvega odstavka in iz pete alinee drugega odstavka tega člena.

56. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu – ZSV-D (Uradni list RS, št. [105/06](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

35. člen

Postopki odločanja o pravici do izbire družinskega pomočnika, ki so se začeli pred začetkom uporabe tega zakona, se končajo po določbah tega zakona. Če je bilo v teh postopkih že izdano mnenje komisije iz Zakona o socialnem varstvu, se to mnenje upošteva kot mnenje pristojne komisije po določbah tega zakona.

Družinski pomočnik, za katerega je mnenje, da kot izbrani družinski pomočnik lahko nudi potrebno pomoč invalidni osebi, podala komisija iz Zakona o socialnem varstvu, ima pravico do delnega plačila za izgubljeni dohodek od dneva, določenega v Zakonu o socialnem varstvu.

36. člen

Invalidne osebe, ki so pridobile pravico do izbire družinskega pomočnika pred začetkom uporabe tega zakona in invalidne osebe, za katere je bilo mnenje komisije iz Zakona o socialnem varstvu izdano pred začetkom uporabe določb o pristojnih komisijah po tem zakonu, ter njihovi zavezanci so dolžni pristojnemu centru za socialno delo sporočiti vse podatke o družinskih članih ter o njihovih in svojih dohodkih, ki so v skladu s predpisom iz tretjega odstavka 100. člena Zakona o socialnem varstvu potrebni za določitev prispevkov invalidne osebe in zavezancev občini, ki financira pravice družinskega pomočnika.

Invalidne osebe iz prejšnjega odstavka imajo pravico, da namesto nadaljevanja pravice do izbire družinskega pomočnika po določbah tega zakona izberejo institucionalno varstvo.

V primeru, da invalidna oseba iz prvega odstavka tega člena izbere institucionalno varstvo, se to šteje kot razlog za prenehanje opravljanja nalog družinskega pomočnika na željo invalidne osebe po prvi alineji 18.1 člena Zakona o socialnem varstvu.

Če se invalidna oseba iz prejšnjega odstavka želi vrniti v zavod, v katerem je bivala pred uveljavljanjem pravice do družinskega pomočnika, ima prednost pri sprejemu v ta zavod.

Pristojni center za socialno delo pozove invalidno osebo iz prvega odstavka tega člena, da mu najpozneje v roku 15 dni od prejema poziva pošlje vse potrebne podatke skladno s prvim oziroma drugim in tretjim odstavkom tega člena.

Invalidna oseba, ki ne dostavi podatkov v skladu s pozivom iz prejšnjega odstavka, se obravnava kot invalidna oseba, ki ravna v nasprotju z določbo 2. člena tega zakona (tretji odstavek 18.a člena) in se tako ravnanje šteje kot razlog za prenehanje opravljanja nalog družinskega pomočnika po prvi alineji prvega odstavka 18.I člena Zakona o socialnem varstvu.

Pristojni centri za socialno delo izdajo odločbe o prispevkih invalidnih oseb iz prvega odstavka tega člena in njihovih zavezancev ter občine v roku 30 dni od začetka uporabe tega zakona z veljavnostjo odločb od dneva začetka uporabe tega zakona.

Če je invalidna oseba lastnica nepremičnine, lahko center za socialno delo v odločbi iz prejšnjega odstavka prepove odtujiti in obremeniti nepremičnino, katere lastnica je, v korist občine, ki financira pravice družinskega pomočnika, na način in pod pogoji, kot je določeno v 100.c členu Zakona o socialnem varstvu v primeru uveljavljanja oprostitve plačila storitve pomoči družini na domu.

37. člen

Invalidna oseba, katere dodatek za pomoč in postrežbo je miroval na podlagi odločbe o mirovanju po Zakonu o socialnem varstvu, s pisno izjavo dovoli, da izplačevalec dodatek, do katerega je upravičena in največ v višini zneska, določenega na podlagi prvega odstavka 18.i člena Zakona o socialnem varstvu, z dnem začetka uporabe tega zakona in v času, ko ji pomoč nudi družinski pomočnik, izplačuje občini, ki je pristojna za financiranje pravic družinskega pomočnika.

Invalidne osebe iz prejšnjega odstavka imajo pravico, da namesto nadaljevanja pravice do izbire družinskega pomočnika po določbah tega zakona izberejo institucionalno varstvo.

V primeru, da invalidna oseba iz prvega odstavka tega člena izbere institucionalno varstvo, se to šteje kot razlog za prenehanje opravljanja nalog družinskega pomočnika na željo invalidne osebe po prvi alineji 18.I člena Zakona o socialnem varstvu.

Če se invalidna oseba iz prejšnjega odstavka želi vrniti v zavod, v katerem je bivala pred uveljavljanjem pravice do družinskega pomočnika, ima prednost pri sprejemu v ta zavod.

Pristojni center za socialno delo pozove invalidno osebo iz prvega odstavka tega člena, da mu najpozneje v roku 15 dni od prejema poziva pošlje izjavo iz prvega odstavka tega člena oziroma sporoči, da je skladno z drugim odstavkom tega člena namesto nadaljevanja pravice do izbire družinskega pomočnika po določbah tega zakona izbrala institucionalno varstvo.

Invalidna oseba, ki ne dostavi izjave oziroma sporočila v skladu s pozivom iz prejšnjega odstavka, se obravnava kot invalidna oseba, ki ravna v nasprotju z določbo 2. člena tega zakona (tretji odstavek 18.a člena) in se tako ravnanje šteje kot razlog za

prenehanje opravljanja nalog družinskega pomočnika po prvi alineji prvega odstavka 18.1 člena Zakona o socialnem varstvu.

Če ne gre za primere iz tretjega ali šestega odstavka tega člena, mora izplačevalec dodatka za pomoč in postrežbo invalidnim osebam iz prvega odstavka tega člena, z dnem začetka uporabe tega zakona razveljaviti odločbo o mirovanju dodatka ter odločiti o izplačevanju dodatka v skladu z 2. členom tega zakona.

38. člen

Do sprejema nove sistemske zakonodaje, ki ureja financiranje občin, se občinam, v katerih stroški za financiranje pravic družinskega pomočnika presegajo 0,35% primerne porabe, izračunane za tekoče proračunsko leto skladno z zakonom, ki ureja financiranje občin, ugotovljena razlika nad tem obsegom po preteku proračunskega leta zagotovi iz državnega proračuna.

Potrebna sredstva za ta namen se zagotovijo v proračunu ministrstva, pristojnega za delo, družino in socialne zadeve.

39. člen

Določbe 21. člena tega zakona se ne uporabljajo za upravičence do denarne socialne pomoči, ki jim je bila denarna socialna pomoč priznana za obdobje, ki se je začelo pred začetkom uporabe tega zakona.

40. člen

Postopki ugotavljanja upravičenosti do denarne socialne pomoči, ki so se začeli pred začetkom uporabe tega zakona, se končajo po določbah tega zakona.

41. člen

V primeru odprave oziroma razveljavitve odločbe v skladu z 39. členom Zakona o socialnem varstvu pred začetkom uporabe tega zakona, se uporablja določba četrtega odstavka 41. člena Zakona o socialnem varstvu.

42. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne po preteku treh mesecev od njegove uveljavitve.«.

Zakon o usklajevanju transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji – ZUTPG (Uradni list RS, št. [114/06](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»10. člen

Ta zakon začne veljati 1. januarja 2007.«.

Zakon o socialno varstvenih prejemkih – ZSVarPre (Uradni list RS, št. [61/10](#)) v zvezi z delnim prenehanjem veljavnosti 3., 4. in 5. člena, prenehanjem veljavnosti III. poglavja, prenehanjem veljavnosti osme alineje prvega odstavka 98. člena in druge alineje drugega odstavka 110. člena, delnim prenehanjem veljavnosti drugega odstavka 112. člena ter prenehanjem veljavnosti drugega odstavka 113.a člena zakona določa:

»Določbe zakona iz prejšnjega odstavka se uporabljajo do začetka uporabe tega zakona.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»82. člen
(uveljavitev in začetek uporabe zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. junija 2011.«.

Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. [62/10](#)) v zvezi z delnim prenehanjem uporabe 89. člena zakona določa:

»Z dnem začetka uporabe tega zakona se preneha uporabljati za denarne socialne pomoči: 89. člen.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»65. člen

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. junija 2011, razen določb o državni štipendiji, znižanem plačilu vrtca, o subvenciji malice za učence in dijake, subvenciji kosila za učence ter o subvenciji prevozov za dijake in študente, ki se začnejo uporabljati 1. septembra 2011.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se 1. točka prvega odstavka 17. člena tega zakona ne uporablja do vzpostavitve zbirke podatkov o vrednosti nepremičnin.«.

Zakon o dopolnitvi Zakona o socialnem varstvu – ZSV-E (Uradni list RS, št. [57/12](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»KONČNA DOLOČBA

2. člen (uveljavitev)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu – ZSV-F (Uradni list RS, št. [39/16](#)) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

»PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

23. člen

Z uveljavitvijo tega zakona prenehajo veljati:

1. Pravilnik o izvajanju inšpekcijskega nadzora na področju socialnega varstva (Uradni list RS, št. 74/04);
2. Pravilnik o pripravništvu na področju socialnega varstva (Uradni list RS, št. 128/04);
3. Pravilnik o opravljanju strokovnega izpita na področju socialnega varstva (Uradni list RS, št. 120/04).

Podzakonska akta iz 2. in 3. točke prejšnjega odstavka se uporabljata do uveljavitve splošnega akta iz spremenjenega 71. člena zakona, če nista v nasprotju z zakonom.

24. člen

Postopki inšpekcijskega nadzora na področju socialnega varstva, ki se do uveljavitve tega zakona še niso končali, se dokončajo po dosedanjih predpisih.

25. člen

Pripravniki, ki opravljajo pripravništvo na dan uveljavitve tega zakona, dokončajo pripravništvo in opravijo strokovni izpit po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

26. člen

Akti o ustanovitvi javnega socialno varstvenega zavoda ter statuti ali pravila zavoda se uskladijo s tem zakonom v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

27. člen

Minister, pristojen za socialno varstvo, izda podzakonski predpis iz osmega odstavka 18.s člena zakona v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

Socialna zbornica s soglasjem ministra, pristojnega za socialno varstvo, v treh mesecih od uveljavitve tega zakona izda splošna akta iz 8. člena tega zakona.

28. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Ne glede na prejšnji odstavek se začnejo 1., 6., 7. in 8. člen tega zakona, spremembe in dopolnitve dosedanjega tretjega odstavka 77. člena zakona, 11. in 12. člen tega zakona ter sprememba dosedanje pete alineje prvega odstavka 99. člena zakona uporabljati tri mesece po uveljavitvi tega zakona.«.

Zakon o prijavi prebivališča – ZPPreb-1 (Uradni list RS, št. [52/16](#)) v zvezi s spremembo drugega odstavka 98. člena in tretjega odstavka 99. člena zakona določa:

»Do začetka uporabe tega zakona se uporabljata drugi odstavek 98. člena in tretji odstavek 99. člena Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 23/07 – popr., 41/07 – popr., 61/10 – ZSVarPre, 62/10 – ZUPJS, 57/12 in 39/16).«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»59. člen
(uveljavitev in uporaba zakona)

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne eno leto po njegovi uveljavitvi.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se 57. člen tega zakona začne uporabljati z dnem uveljavitve tega zakona.«.

Družinski zakonik – DZ (Uradni list RS, št. [15/17](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»305. člen
(uveljavitev in začetek uporabe zakonika)

Ta zakonik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne dve leti po uveljavitvi, razen:

- 17., 18., 19., 280. in 281. člena, ki se uporabljajo od dneva uveljavitve tega zakonika,
- 30. do 41. člena, ki se uporabljajo od 1. januarja 2018 in
- 144. člena, ki se v vseh sodnih in upravnih postopkih, ki tečejo po določbah Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih (Uradni list RS, št. 69/04 – uradno prečiščeno besedilo, 101/07 – odl. US, 90/11 – odl. US, 84/12 – odl. US in 82/15 – odl. US), smiselno uporablja od dneva uveljavitve tega zakonika.«.

Zakon o dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu – ZSV-G (Uradni list RS, št. [29/17](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»2. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu – ZSV-H (Uradni list RS, št. [54/17](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

15. člen

Do ustrezne ureditve v zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, se osebe, vključene v poskusno izvajanje iz prvega odstavka 79.č člena zakona, za čas usposabljanja pri izvajalcu poskusnega izvajanja obvezno zavarujejo za invalidnost in smrt, ki je posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni v skladu s tretjim odstavkom 20. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12, 39/13, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 44/14 – ORZPIZ206, 85/14 – ZUJF-B, 95/14 – ZUJF-C, 90/15 – ZIUPTD, 102/15 in 40/17). Za te osebe se plačujejo prispevki v pavšalnih zneskih, ki jih določi Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije. Zavezanci za plačilo prispevkov so izvajalci poskusnega izvajanja iz tretjega odstavka 79.č člena zakona.

16. člen

V Zakonu o preprečevanju nasilja v družini (Uradni list RS, št. 16/08 in 68/16) se 16. člen spremeni tako, da se glasi:

»16. člen

(služba za koordinacijo in pomoč žrtvam)

(1) Pri centru za socialno delo se z namenom zagotavljanja pomoči žrtvam nasilja, izvajanja interventne službe, povezovanja dejavnosti organov in organizacij ter spremljanja in analiziranja pojavov nasilja v družini oblikuje služba za koordinacijo in pomoč žrtvam. Služba za koordinacijo in pomoč žrtvam izvaja storitve po zakonu, ki ureja socialno varstvo, nujne ukrepe za varovanje otrokovih koristi po zakonu, ki ureja družinska razmerja, in druge naloge v skladu s predpisi.

(2) Služba za koordinacijo in pomoč žrtvam vključuje interventno službo in krizne centre.«.

17. člen

Centri za socialno delo, ki bodo določeni z uredbo vlade, nastanejo s spojitvijo dosedanjih centrov za socialno delo. Novi center za socialno delo je pravni naslednik spojenih centrov za socialno delo.

Akte o ustanovitvi novih centrov za socialno delo izda ustanovitelj najkasneje tri mesece pred začetkom uporabe tega zakona. Vršilci dolžnosti direktorja vložijo predloge za vpis novih centrov za socialno delo v sodni register najkasneje en mesec pred začetkom uporabe tega zakona.

Z dnem vpisa spojitve centrov za socialno delo v sodni register prevzame novi center za socialno delo od centrov za socialno delo, ki so se spojili, vse javne uslužbenke, premoženje, sredstva, opremo, pravice in obveznosti, nedokončane zadeve, dokumentacijo in arhivsko gradivo.

Predstavnikom sveta v centrih za socialno delo in direktorjem centrov za socialno delo preneha mandat z dnem vpisa spojitve centrov za socialno delo v nove centre za socialno delo v sodni register.

Ob prenehanju mandata na podlagi prejšnjega odstavka se direktorje centrov za socialno delo za preostali čas trajanja mandata razporedi na delovno mesto pomočnika direktorja na enoti centra za socialno delo, kot je določeno z aktom o sistemizaciji delovnih mest.

Vlada Republike Slovenije imenuje vršilce dolžnosti direktorja brez javnega razpisa. Vršilec dolžnosti direktorja mora imeti visoko strokovno ali univerzitetno izobrazbo iz 69. člena zakona, 5 let delovnih izkušenj in opravljen strokovni izpit po zakonu. Pogodbo o zaposlitvi vršilci dolžnosti direktorja sklenejo z ministrom, pristojnim za socialno varstvo. Do prenehanja mandata direktorjev centrov za socialno delo so vršilci dolžnosti direktorja pooblaščen, da pod nadzorstvom ustanovitelja opravijo priprave za začetek dela novih centrov za socialno delo. Od prenehanja mandata direktorjev centrov za socialno delo dalje vršilci dolžnosti direktorja opravljajo funkcijo direktorja.

Sveti novih centrov za socialno delo se konstituirajo najkasneje v treh mesecih od uveljavitve aktov o ustanovitvi novih centrov za socialno delo.

Rok za sprejetje statuta in drugih splošnih aktov novih centrov za socialno delo je en mesec od konstituiranja svetov zavodov.

18. člen

Z dnem vpisa spojitve centrov za socialno delo v sodni register preidejo pogodbene in druge pravice ter obveznosti iz delovnih razmerij, ki so jih imeli javni uslužbenci pred spojitvijo pri dosedanjem delodajalcu prenosniku, na delodajalca prevzemnika.

Javni uslužbenci z dnem prenosa sklenejo pogodbo o zaposlitvi za enako delovno mesto, kot so ga imeli pri delodajalcu prenosniku, razen regijski koordinatorji za preprečevanje nasilja, ki z dnem prenosa sklenejo pogodbo o zaposlitvi za delovno mesto, določeno z aktom o sistemizaciji delovnih mest pri delodajalcu prevzemniku.

Javni uslužbenci bodo delo opravljali na sedežu delodajalca prevzemnika oziroma zunaj sedeža v kraju, kjer so organizirane enote delodajalca prevzemnika oziroma v stalnih ali občasnih krajevnih pisarnah delodajalca prevzemnika.

Če javni uslužbenec odkloni prenos in dejansko opravljanje dela pri delodajalcu prevzemniku, mu lahko delodajalec prenosnik izredno odpove pogodbo o zaposlitvi.

Delodajalec prenosnik in vršilec dolžnosti direktorja pri delodajalcu prevzemniku morata najmanj 20 dni pred prenosom obvestiti sindikate pri delodajalcu o:

- datumu ali predlaganemu datumu prenosa,
- javnih uslužbencih, ki se prenesejo na delodajalce prevzemnike,
- pravnih, ekonomskih in socialnih posledicah prenosa za javne uslužbence ter predvidenih ukrepih za javne uslužbence.

Delodajalec prenosnik in vršilec dolžnosti direktorja pri delodajalcu prevzemniku se morata z namenom, da se doseže sporazum, najmanj deset dni pred prenosom s sindikati iz prejšnjega odstavka posvetovati o pravnih, ekonomskih in socialnih posledicah prenosa in o predvidenih ukrepih za javne uslužbence.

19. člen

Vlada Republike Slovenije izda uredbo iz šestega odstavka 49.a člena zakona v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

20. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. oktobra 2018.

Ne glede na prejšnji odstavek se novi 105.a člen zakona, 13. člen tega zakona in 15. člen tega zakona uporabljajo od dneva uveljavitve tega zakona.

Ne glede na prvi odstavek tega člena se novi 87.a člen zakona uporablja od dneva uveljavitve tega zakona in velja do 14. aprila 2019.

Do začetka uporabe določb iz prvega odstavka tega člena se glede vprašanj, ki jih te določbe urejajo, še naprej uporabljajo določbe Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 23/07 – popr., 41/07 – popr., 61/10 – ZSVarPre, 62/10 – ZUPJS, 57/12, 39/16, 52/16 – ZPPreb-1, 15/17 – DZ in 29/17).«.

Zakon o nevladnih organizacijah – ZNOrg (Uradni list RS, št. [21/18](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»39. člen (uveljavitev zakona)

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Določbe 28. člena tega zakona se začnejo uporabljati 1. januarja 2019.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o osebni asistenci – ZOA-A (Uradni list RS, št. [31/18](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»16. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2019.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu – ZSV-I (Uradni list RS, št. [28/19](#)) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

»PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

10. člen

Minister, pristojen za socialno varstvo, v treh mesecih od uveljavitve tega zakona uskladi Pravilnik o standardih in normativih socialno varstvenih storitev (Uradni list RS, št. 45/10, 28/11, 104/11, 111/13, 102/15 in 76/17) z novim 14.a členom zakona.

11. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne tri mesece po njegovi uveljavitvi. Do takrat se uporablja Zakon o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 23/07 – popr., 41/07 – popr., 61/10 – ZSVarPre, 62/10 – ZUPJS, 57/12, 39/16, 52/16 – ZPPreb-1, 15/17 – DZ, 29/17, 54/17, 21/18 – ZNOrg in 31/18 – ZOA-A).«.

Zakon o finančni razbremenitvi občin – ZFRO (Uradni list RS, št. [189/20](#)) določa tudi:

»35. člen

Če je na dan začetka uporabe tega zakona invalidna oseba lastnica nepremičnine, na kateri je vpisana zaznamba prepovedi odtujitve in obremenitve v korist občine, in ima priznano pravico do izbire družinskega pomočnika, center za socialno delo z naslednjo odločbo iz enajstega odstavka 30.a člena Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, ki jo izda po začetku uporabe tega zakona, tudi v korist Republike Slovenije prepove odtujiti in obremeniti nepremičnino na način iz 100.b člena Zakona o socialnem varstvu.

36. člen

Od začetka uporabe tega zakona do 31. decembra 2021 občina stalnega prebivališča invalidne osebe ne glede na spremenjeni 18.a člen Zakona o socialnem varstvu v breme Republike Slovenije izplačuje sredstva za financiranje pravic družinskega pomočnika. Invalidna oseba in njeni zavezanci nakazujejo sredstva iz tretjega odstavka spremenjenega 18.a člena Zakona o socialnem varstvu občini, kjer ima invalidna oseba stalno prebivališče.

Ministrstvo, pristojno za socialne zadeve, povrne občini sredstva, ki jih je izplačala v breme Republike Slovenije v letih 2020 in 2021, do konca naslednjega koledarskega leta, na podlagi izdanega računa, ob predhodno potrjeni specifikaciji prikazanih vseh stroškov za družinskega pomočnika.

37. člen

Minister, pristojen za socialno varstvo, v dveh mesecih od uveljavitve tega zakona uskladi Pravilnik o pogojih in postopku za uveljavljanje pravice do izbire družinskega pomočnika (Uradni list RS, št. 19/07) s spremenjenimi in dopolnjenimi 18.a, 18.f, 98. in 99. členi Zakona o socialnem varstvu.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»41. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne prvega dne v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem je ta zakon uveljavljen.«.

Zakon o dolgotrajni oskrbi – ZDOsk (Uradni list RS, št. [196/21](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»158. člen (začetek veljavnosti in uporabe)

(1) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne en mesec po uveljavitvi, razen 145., 146., 147., 148., 150., 151., 152., 153., 154., 155. in 156. člen tega zakona, ki se začnejo uporabljati 1. januarja 2023, in v primerih iz 130. člena tega zakona ter drugega, tretjega, četrtega, petega, šestega, sedmega in osmega odstavka tega člena.

(2) Prva alineja 1. točke prvega odstavka 10. člena in tretji odstavek 15. člena tega zakona, ki urejata pravico do DO v instituciji iz drugega odstavka 58. člena tega zakona, se začneta uporabljati 1. januarja 2023.

(3) Tretja alineja 1. točke prvega odstavka 10. člena, 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30. člen, četrti odstavek 34. člena, peti odstavek 35. člena, četrti odstavek 39. člena, tretji odstavek 57. člena, 6. točka tretjega odstavka in peti odstavek 65. člena tega zakona, ki urejajo pravico do oskrbovalca družinskega člana iz 5. oddelka tega zakona, se začnejo uporabljati 1. januarja 2023.

(4) 34. člen tega zakona in četrta alineja drugega odstavka 39. člena tega zakona, ki urejata možnost alternativnega izvajanja pravice do DO, se začneta uporabljati 1. julija 2024.

(5) Druga alineja 1. točke prvega odstavka 10. člena, drugi in četrti odstavek 15. člena, drugi odstavek 34. člena tega zakona, ki urejajo pravico do DO na domu v skladu s petim odstavkom 58. člena tega zakona, se začnejo uporabljati 1. julija 2024.

- (6) 32. člen tega zakona se za upravičence, ki pravico do DO koristijo v načinu:
- DO v instituciji v skladu z drugim odstavkom 58. člena tega zakona, začne uporabljati 1. januarja 2023;
 - DO na domu v skladu s petim odstavkom 58. člena tega zakona, začne uporabljati 1. julija 2024;
 - denarnega prejemka v skladu z 18. členom tega zakona, začne uporabljati 1. julija 2024;
 - oskrbovalca družinskega člana iz 19. člena tega zakona, začne uporabljati 1. julija 2024.

(7) 33. člen tega zakona se za upravičence, ki pravico do DO koristijo v skladu s petim odstavkom 58. člena, 18. členom in 19. členom tega zakona, začne uporabljati 1. julija 2024.

(8) 84., 85., 86., 87. in 88. člen tega zakona, ki urejajo delovanje ZZZS, se začnejo uporabljati 1. januarja 2023.«.